

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY I

Barcelona, dimarts, 14 de setembre del 1937

NUMERO 176

EDITORIAL

LA NOSTRA POSICIO DAVANT LA GUERRA

LA C. N. T. no té pas necessitat, a Catalunya i a la resta d'Espanya, de renovar amb paraules quina ha estat, és i serà la seva posició davant el feixisme i la guerra. Els fets parlen per ella, i és segur que encara parlaran més, perquè d'aquesta prova terrible, en la qual les masses confederals han aportat una immensa contribució de sang, la C. N. T. sortirà coberta de glòria.

Es en va que els enemics de Catalunya — que també ho són de la llibertat d'Espanya — teixeixin llegendes arran de rumors fabricats per ells mateixos. La C. N. T. és prou forta per a no tolerar que entorn de la seva personalitat hom basteixi un monument d'ignomínia, com s'ha fet a redós de determinat partit.

La C. N. T. ha palesat la grandesa del

seu antifeixisme lluitant al carrer el 19 de juliol.

Els homes de la C. N. T. han provat com són de braus i conseqüents amb llur comportament a Madrid, a l'Alcàrria i a l'Aragó. Belchite ha estat la darrera prova, i a fe que ha estat una prova ben gloriosa.

Quan els homes de la C. N. T. i de la F. A. I. es sotmeten a aquest procés d'adaptació que imposa la guerra com un imperatiu indeclinable, és mancança de sentit comú — per no dir que és una vilessa — admetre que la C. N. T., o els anarquistes, podria entendre's amb encanallats com Franco i els seus valedors.

La C. N. T. no admet la llibertat com a cosa accessòria. Per a ella, la llibertat de l'individu i dels pobles és cosa fonamental.

Entendre's amb Franco podrien fer-ho,

si per cas, els qui diuen que la llibertat és un producte petit-burgès. La C. N. T., mai!

Si hom arribés a admetre la hipòtesi que Franco podia ésser el vencedor en aquesta terrible contesa — amb la qual hom pot determinar una solució de continuïtat a la repulsiu Història d'Espanya —, aquesta mateixa Història hauria de consignar que els homes de la C. N. T. i la F. A. I. havien estat els darrers a sotmetre's a la tirania militarista.

Potser la Història hauria de registrar en els seus annals que els homes de les dues organitzacions glorioses havien sabut morir matant, abans de sotmetre's.

I no seria el primer cas, el que es donés, durant aquesta horrible tragèdia que viu Espanya, de defensar les seves llibertats i la seva independència de les urpes del feixisme internacional.

NOTA INTERNACIONAL

¿Qui té la paraula: Ginebra o París?

Pendents de signatura els acords de la Conferència de Nyon, que, després de passada, han recollit un zic l'optimisme internacional. Itàlia pretén mantenir-hi condicions d'acceptació amb miras a les seves conveniències. No pot negar-se que el desmantellament de la U. R. S. S. del control de la Mediterrània ha empenyat de satisfacció Alemanya i Itàlia, fins a l'extrem que ja formulen més o menys directament que els acords presos s'ajustin a llur política exterior, en lloc d'ésser el pes de la Conferència Mediterrània el que els obligués a respectar-ne el més estricte compliment.

La U. R. S. S., però, sagnant-se amb salut, diu que no esperarà l'autorització de la Conferència de Nyon per a dur les mesures necessàries per a la protecció dels seus saizells, a reserva de l'abstinent i contínuament amb que hom apliqui les mesures contingudes en el comitè de Nyon. És una posició clara, no subjecta a les contradiccions de la diplomàcia capitalista, que nosaltres compartim i considerem prudent.

D'altra banda, la inauguració de la XIX Assenbl'm de la S. de N. o, fetz un càteris mediocris. Descomptant el discurs del camarada Negrin i la petició d'Espanya perquè sigui recollida en el Consell de la Lliga. Ginebra se'els essent la rímora vistosa i llampant de tots els fracassos dels Drets internacionals. No hi ha manera de fer-hi res que s'ho valgui, fora de possibilitat, declarament o no, l'avanc del feixisme internacional en els darrers anys ja ha començat de clarar les urpes. Firmem-n' a només amb les pa-

ques que Hitler ha pronunciat en la clausura del Congrès de Nuremberg en relació a la nostra guerra. Franco, segons ell, representa la "realitable Espanya", és a dir, una Espanya nacional significa una Espanya "spanyola". Què cal esperar-ne, doncs?

París, per a la classe treballadora, ofereix un zic més d'importància. S'han reunit a l'estalgi de la C. G. T. els "Buro" de la Internacional Obrera Socialista i de la Federació Sindical Internacional, representats pels camarades De Broekere - Adler, secretaris de la I. O. S.; Cederents i Solis, de la F. S. I.; Butson, secretari de la C. G. T., en substitució de Jouhaux, el qual actualment és a Ginebra; Zyromsky, socialista; Gillo Dalis, del Partit Laborista; Largo Caballero, Paqual Tomás i Lluís Araquistain, de la U. G. T., i Cordero i Gonzalez P. la, pel Partit Socialista. Després d'un canet d'impressions, han determinat tornar-se a reunir el dia 15, per a donar a conèixer els acords que pugui adoptar la S. de N.

Ginebra i París, després de Nyon, es mouen davant el problema de magnitud mundial de la nostra guerra. Ginebra i Nyon són dues expressions en diferent pla d'allo que voldria fer, però que no pot, per raó d'interessos històrics, el capitalisme internacional. París, centre circumstancial de grans forces obreres, sembla que s'ha d'adoptar mesures decisives i contundents a favor de la nostra causa. Ho farà? Heus aci la incògnita del moment internacional.

THOMAS MASSARYK ES MORT

Praga, 14 (Urgent). — Ha mort l'ex-President de Txecoslovàquia, Thomas Massaryk. — Cosmos.

DADES BIOGRAFQUES

Praga, 14. — El President alliberador de Txecoslovàquia, Thomas Massaryk, ha mort a les tres i vint-i-nou minuts d'aq sta matinalada, exactament. En el moment d'expirar, al seu dormitori del castell de Lanx, el voltaven els seus familiars, el President de la República, doctor Benes; el del Consell, Milan Hodza, i altres personalitats.

Durant tota la nit romangué apinyat davant les reixes del jardí del castell un públic nombrosíssim que temia el funest desenllaç. En lissarse la bandera a mig pal, la multitud s'agenollà i una gran part del públic començà a criar en alta veu.

Thomas Massaryk havia nascut el 7 de maig del 1859, i comptava, per tant, 85 anys d'edat. Veié la primera llum a Odin (Moràvia eslovaca). Després de realitzar els estudis primaris al seu país natal, es traslladà per primera vegada a Viena per tal de prosseguir els secundaris. Més tard tornà a Viena per a estudiar Filosofia i després feu diversos cursos a la Universitat de Leipzig.

Durant els seus estudis a Leipzig va conèixer una estudiant nord-americana, amb la qual es va casar. Més tard regentà una càtedra a la universitat de Viena i una altra a la universitat de Praga.

Més endavant es consagrà completament a la tasca científica i s'erari en director del moviment d'educació de la nació txeca. Aleshores va escriure les seves conegudes obres "La Qüestió Txeca" i "La Qüestió Social", que li donaren un nom universal i donaren a conèixer a tot l'univers el problema nacional dels txecs.

El 1906 entrà al Parlament federal austríac, on defensà la causa de l'autonomia dels txecs. Es distingí particularment en defensar 45 irredentistes croates als quals hom acusava d'alta traïció i que aconseguí alliberar de la presó.

Pel setembre i octubre del 1914 anà a Londres a informar el Govern britànic sobre la situació de l'Imperi austro-hongarès i s'emercà a orga-

nitzar des de l'estranger la insurrecció dels txecs. Amb aquest efecte constituí i presidí el Consell Nacional Revolucionari Txec.

El gran patriota de la independència de Txecoslovàquia es traslladà a les darreries de la guerra mundial a Rússia on organitzà les legions txeqües a les quals després manà que es retirassin a Vladivostok.

En 1935 patí un atac de feridura, però pogué refer-se quasi del tot. Tan amb tot decidí dimidir la Presidència de Txecoslovàquia, i fou substituït per l'actual President doctor Eduard Benes. — Cosmos.

MEDITACIO AL CAMP

— Voldria que algú em solucionés aquest problema. Si no hi ha escombres, ¿com ho farem per treure els visitants inoportuns?

ELS XINESOS HAN EVACUAT TXEN-TXIN I NAN-TXANG

Amb tot i això, els japonesos no rebutjarien una mediació per a arranjar el conflicte

Xang-Hai, 14. — L'ambaixador del Japó, Kawagoe, ha declarat als periodistes que el seu país es proposa romandre fidel a la seva política, en compliment de la qual desitja arranjar els seus problemes amb la Xina. Clarament i sense intermediaris de cap mena.

Preguntat Kawagoe sobre quina seria l'actitud del Japó en el cas que una Potència estrangera intentés actuar de mediatadora en el conflicte amb la Xina, l'ambaixador ripó con-

testà que el Japó no refusaria aquesta mediació encara que està fermament convençut de la seva inutilitat pràctica. — Cosmos.

Nankin, 14. — L'alt comandament xinès confirma que les seves tropes, prosseguint la realització del pla d'evacuació de la zona d'avantguarda que actualment ocupaven, procedeixen a retirar-se ordenadament a una segona línia, convenientment fortificada, per tal de fer possible una perillósada resistència a l'invasor. Complint

aquestes ordres, les tropes xineses han evacuat Txen-Txin i Nan-Txang, on han entrat els japonesos.

En canvi, s'ha intensificat la lluita a Liang Siang, i a l'oest del ferrocarril de Pekin a Hankou, on les tropes xineses són les que porten la iniciativa de la lluita. — Cosmos.

MARCELLI DOMINGO HA PARLAT A L'HAVANA DAVANT DE 60.000 PERSONES

L'Havana, 14. — A l'Estadi Popular i davant d'una multitud formada per més de 60.000 persones, ha donat un important miting Marcellí Domingo. L'acte fou presidit per la representació política de la República espanyola. Hi assistiren els Cos diplomàtics hispano-americà i representacions de to-

tes les classes socials i intel·lectuals cubans i espanyols.

Les aclamacions que el públic dedicà a l'ex-ministre espanyol i a l'Espanya republicana foren delirants.

L'acte, que fou radiant, és el més important de tots els que fins aci s'han celebrat a Cuba. — Febus.

TOTS ELS MOBILITZATS DE LES LLEVES DEL 1931 AL 1937 HAN D'OCUPAR EL LLOC QUE ELS CORRESPON

València, 14. — La "Gaceta" pública, entre altres, les següents disposicions:

DEFENSA NACIONAL. — Relativa al personal mobilitzat dels reclutaments del 1931, al 1937 que es trobi en alguna de les condicions següents: No sigui inútil o estar enceptant del servei i que no es trobi present en la seva destinació oficial, s'incorporarà al seu Cos en un termini no superior a vuit dies, a partir de la data de publicació d'aquesta

ordre al «Diari Oficial».

Els pertanyents als esmentats reclutaments que per alguna circumstància no haguessin fet la seva presentació a files, ho faran en el termini de vuit dies, abans esmentat, a la Caixa de Reclutament més propera a la seva residència habitual per a ésser destinat a Cos.

GOVERNACIO. — Disposant que es reclamin les quantitats que li

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

(Seguix a la pàgina 2)

Generalitat

EL CONSELLER DE PROVEIMENTS DIU QUE HA ESTAT SOLUCIONADA SATISFACTORIAMENT LA QUESCIO DEL BLAT

La reunió del Consell executiu celebrada ahir, va acabar a un quart d'onze de la nit. Hem observat que ara les reunions acaben sempre a aquesta hora. Cal lloar la resistència dels consellers. Nom s'imagina que en caure del campanar del Palau de la Generalitat deu hores, que sona un gong i els consellers se'n van a sopar.

El Consell havia descellat un gran interès, perquè hom creia que el doctor Bosc Gimpera, que excel·leix en els estudis prehistòrics, faria l'època d'una nota que va publicar la Premsa. Tenia també interès la qüestió dels proveïments, que el poble està esperant la solució amb la boca oberta. El poble no ignora, naturalment, que estem en temps de guerra, i que cap país del Món que sosté una lluita sapient, no aconseguirà fer ploure questures dels núvols. Si els nostres germans que lluiten al front passen privacions, és natural i lògic que també les passem nosaltres. No podem convertir la recarguarda en un paradís de llegenda, on únicament cal allargar la mà per abastar els fruits dels arbres.

El primer que van sortir de la sala de sessions, foren els consellers socialistes Comarera, Vidella i Serra Pàmies. Joan Comarera, digué amb la rialleta que el caracteritzava i mirant d'esquitllant els periodistes, que havia estat aprovat un Decret creant el Consell General d'Indústries.

El periodistes van voltar el conseller de Proveïments, Serra i Pàmies, i li van preguntar si havia tingut estí el riure que acabava de realitzar a la zona biadera d'Aragó. El conseller va contestar que la qüestió del blat s'havia solucionat satisfactoriament i que no mancava sinó lligar uns caps. Lloem la prudència del conseller. Segurament coneix aquell procedi que diu: "No diguis blat, fins que el tinguis al sac, i encara ben lligat."

Celebrem que el conseller de Proveïments hagi pogut solucionar, en part, un problema tan important. No jarem l'elogi del pa blanc i olors, perquè encara hi ha gent que recorda el gust que té. En aparèixer el conseller de Justícia, Bosc Gimpera, li hagué uns moments d'expectació. Voldrà fer manifestacions a la Premsa? A les primeres preguntes els periodistes ja van veure que no hi havia res a fer. El conseller de Justícia, en veure tantes estilogràfiques, que semblaven llances, exclamà: "No sóc home de declaracions. Aquesta tarda he tornat a Barcelona i, per tant, no estic assabentat de res. Digui "no sóc home de declaracions" en el mateix to que algunes persones us diuen "no sóc orador", com si us volguessin dir: "jo sóc un home de be". Finalment, va aparèixer el President i no va fer tampoc cap manifestació d'interès. Es va limitar a dir que el Consell s'havia ocupat de la qüestió de proveïments i de la política en general.

ELS DECRETES QUE FOREN APROVATS EN LA REUNIO CELEBRADA AHIR

Cultura. — Decret pel qual es crea l'Institut de les Lletres Catalanes. Decret pel qual són creats els «Servis de Cultura al front». Decret facultant la Junta d'Exposicions d'Art de Catalunya, per a organitzar una Exposició a Buenos Aires. Decret sobre creació d'Escoles d'Ensenyament primari a Girona. Economia. — Decret creant els Consells provisionals d'Indústria i les Federacions Econòmiques d'Indústria. Decret declarant indispensable l'edat mínima de vint-i-quatre anys per a exercir càrrecs de Director d'Empresa col·lectivitzada. Decret sobre el nomenament de delegats dels consellers al Consell d'Economia de Catalunya. Decret lent avinent que en les Empreses col·lectivitzades i Agrupaments d'Indústria que siguin susceptibles de municipalització — total o en part — podrà haver-hi un representant de la Corporació municipal. Treball i Obres Públiques. — Decret pel qual s'adjudica directament a la «Cooperativa Obrera Valls Ribagorça Obres i Exploracions, de Senet», la contracta de les obres de construcció del tros segon de la carretera de tercer ordre de Pont de Suert a Viella.

DEMA NO ES DESPATXARA PA A LES FLEQUES DE BARCELONA

Mentre es procedeix a resoldre les dificultats derivades del transport el Departament de Proveïments de la Generalitat fa avinent que demà dimecres no es despatxarà pa a les fleques de Barcelona, les quals en subministraran, en canvi, sense interrupció el dijous, divendres i dissabte de l'actual setmana. El Departament de Proveïments, en fer públic aquest acord, espera que la població de Barcelona es farà càrrec de les esmentades dificultats que segurament prompte podran ésser superades.

LA MATRICULA D'INGRES A L'ESCOLA DE BIBLIOTECARIES

L'Escola de Bibliotecaris anuncia que la matrícula d'ingrés a la carrera de Bibliotecaris pot formalitzar-se el dia 20 del corrent mes de setembre, qualsevol dia feiner d'onze a una, a la Secretaria de l'Escola (Pati de l'Hospital de la Santa Creu).

CONSTITUCIO DE QUATRE COMPANYIES URBANES DEL COS DE SEGURETAT INTERIOR DE CATALUNYA

El "Diari Oficial" publica una ordre que disposa la constitució de quatre Companyies Urbanes del Cos de Seguretat Interior de Catalunya, les quals, subdividides en seccions i destacaments, prestaran servei a les Comissaries d'Ordre Públic de les Guàrdies de Tarragona, Lleida, Girona, Vic, Manresa, Tortosa, Reus i Tàrragona.

UN AVIS ALS ALCALDES, PER A EVITAR LES INCAUTACIONS D'ARTICLES ALIMENTARIS

Hem rebut la següent nota: Ha arribat a coneixement del conseller de Proveïments de la Generalitat de Catalunya que uns pretesos agents de l'Ordre Públic o guàrdies d'Assalt han efectuat incursions per diferents comarques de Catalunya i s'han incautat d'articles alimentaris, sense autorització de cap mena, contravenint les disposicions referents a preus i, en alguns casos, emportant-se'n el gènere contra lliurament de "vals". Davant la gravetat d'aquests fets, aquest Departament fa avinent als alcaldes de tot Catalunya que, en trobar-se en altres casos iguals o semblants, ho comuniquin amb la màxima urgència a aquest Departament, per tal d'adoptar tot seguit les mesures que els fets esmentats reclamen, per tal com correspon als alcaldes, com a autoritats màximes dintre el seu Municipi i, vetllar per l'estricta compliment de les disposicions del Govern, prestant el seu ajut i decidida col·laboració a les prevencions adoptades en matèria de proveïments per aquest Departament de la Generalitat.

ELS DELEGATS QUE CONSTITUEIXEN LA CONFERENCIA DE LA MEDITERRANIA S'HAN REUNIT AQUEST MIGDIA A GINEBRA

El discurs pronunciat pel Dr. Negrín en l'Assemblea de la Societat de Nacions és comentat elogiosament

Ginebra, 14. — Convocada pel delegat francès, Delbos, aquest migdia s'ha reunit la Conferència de Nyon a Ginebra. Hom ha pres nota de les respostes de la Unió Soviètica i Turquia, que s'adhereixen a l'acord de la Conferència. Durant tot el dia d'avui són esperades les respostes de Grècia, Romania i Bulgària. Hom declara que Alemanya ja ha estat informada dels acords i Itàlia d'aquests i de la seva designació per a prendre part en el pla de vigilància del Mediterrani. — Cosmos.

ELS COMENTARIS DE PREMSA ANGLESA SON FAVORABLES, EN GENERAL, ALS RESULTATS ACONSEGUITS

Londres, 14. — Els periodistes d'aquest matí, en comentar els resultats de la Conferència de Nyon, consideren que el més pràctic és la comprovació inequívoca de l'afermament de la solidaritat franco-britànica: la majoria dels grans òrgans d'opinió, excepció feta de l'òrgan laborista "Daily Herald", considera que hom ha donat un cop de mort a la pirateria del Mediterrani. Declaren, però, que abans

ESQUITXOS

Ja fa temps que l'Ajuntament prohibí els acaptes a la via pública. Avui, en el "Metro", una noieteta vestida d'infermera demanava caritat. Tenen o no tenen penes especials aquestes noietes? Si en tenen, que es faci públic, i si no en tenen, que es retirin.

Malgrat estar en possessió de tots els papers necessaris per a obtenir llet diàriament per a infants o nials, hi ha moltes famílies que no en poden obtenir. En canvi, hi ha gent privilegiada que en tenen cada dia i sense cap mena de paper.

No hi hauria manera de fer retirar aquests individus, dones i homes, que en les estacions del "Metro" i fins a la via pública procuren moure els sentiments del poble mostrant les seves nafres?

Com és possible que encara es permetin semblants espectaculars? Que no hem fet prou revolució encara?

Ahir, en una cua de llet, dues dones es barallaven. Si no varen arribar a les mans fou degut a la ràpida intervenció de les altres dones. Segons va dir-nos una de la cua, es barallaven perquè l'una deia que havia estat primera que l'altra, i a la fi, després de molt discutir, acabaren dient mil pestes de la guerra.

Aquestes cues, si no hi posem remei, portaran cua.

Nosaltres creiem que aquesta setmana ja podríem dinar i sopar en els restaurants populars. Però ens hem equivoicat i de bon tros. Conseqüentment ens hem vist defraudats. En canvi, en un restaurant que no és català, si no suís, ja hi mengem pa, carn i peix. Ah! però, només poden menjar-hi els del Ram Gastronòmic. L'altra gent els qui no som del Ram, hem de despendre encara de deu a quinze pessetes per a dinar, i sense menjar carn ni peix i en prou feines bacallà.

Una pregunta a qui correspongui. Com és que els responsables de bars, restaurants, "casas de comidat", fondes, etc., troben cada dia carn, peix, patates, flames, badella i anegell i la gent que va als mercats no troba res d'això? Esperem una resposta. D.

Tots els mobilitzats de les lleves...

(Ve de la primera pàgina)

corresponen pel temps que estigué empresonat després d'octubre del 1934, al comandant de la Guàrdia Nacional Republicana Gabriel Torrents Llompart i a la vídua del qui fou capità del mateix Cos, Ferran Condés Romero.

INSTRUCCIO PUBLICA I SANITAT. — Confirmant en la presidència de la Junta del Patronat Central de Maternitat ("Escuela Oficial de Matronas") Dolors Ibarruri. — Febus.

Les converses que manté el Japó amb Itàlia no tenen cap relació amb la intel·ligència antibolxevic que hi ha entre el Japó i l'Alemanya

Tòquio, 14.—La informació del "Nixi Nixi" que assegura que Itàlia es disposava a adherir-se al Pacte anticomunista que ja existeix entre el Japó i Alemanya, ha estat desmentida en un comunicat oficial. L'esmentat periòdic, però, insisteix en la seva afirmació i afegeix que l'ambaixador del Japó a Roma, Otah, des de la seva arribada a la capital italiana, el juny darrer, ha celebrat freqüents converses amb Mussolini i el comte Ciano, per a tractar d'aquesta qüestió, fins que, finalment, ha pogut anunciar oficialment al Govern de Tòquio que Itàlia havia decidit signar amb el Japó el Pacte contra el Komintern.

Per la seva part, el Ministeri japonès de Relacions Exteriors torna a desmentir la informació del "Nixi Nixi", i afegeix que es celebren actives negociacions entre Tòquio i Roma, però no sobre l'adhesió d'Itàlia al Pacte anticomunista germano-nipó, sinó per tal de concertar un important acord comercial entre Itàlia i el Japó. El Departament de Relacions Exteriors no diu si en aquestes negociacions comercials es parla o no d'Etíopia. — Cosmos.

L'ENQUESTA SOBRE EL BOMBARDEIG DE L'AUTOMOBIL DE L'AMBAIXADOR BRITANIC

Tòquio, 14.—Informacions de Premsa declaren que les autoritats nipones de Xang-Hai han acabat llur en-

questa en relació amb l'atac aeri sofert per l'ambaixador d'Anglaterra a Nanquin, i que l'informe confeccionat ha estat tramès al Govern de Tòquio, el qual redactarà la resposta definitiva a la nota de protesta britànica per aquell atemptat.

Les mateixes informacions de Premsa declaren que de l'enquesta nipona es desprèn que "no hi hagué cap responsabilitat per part de l'avió nipó, per no poder conèixer si l'automòbil ocupat per l'ambaixador d'Anglaterra conduïa xinesos o estrangers". Aquesta opinió no es compartida encara pel Govern de Tòquio, almenys oficialment. — Cosmos.

EN PREVISIO DE LAMENTABLES INCIDENTS

Xang-Hai, 14. — L'encarregat d'Asser de l'ambaixada britànica ha sortit aquest matí en automòbil cap a Nanquin, seguint a la inversa el mateix recorregut de l'automòbil de l'ambaixador Hugesse, que, com es recordarà, fou atacat per un avió nipó, i resultà l'ambaixador greument ferit.

Les autoritats britàniques han avisat oportunament les autoritats xineses i nipones de la sortida del cotxe de l'ambaixada, horari i itinerari que seguirà el vehicle. Aquest atentat una gran bandera de la Unió Jack. — Cosmos.

LA CAMPANYA CONTRA ELS COMERCIANTS DESAPRENSIUS A VALENCIA

València, 14. — Continua la persecució dels acaparadors d'argent, objectes de valor i comestibles.

Avui ha estat detingut Josep Remarque Rullán, amo d'una botiga de cafè a la Gran Via Durruti, 25. Aquest botiguer es negà a posar cafè a la venda, i practicat un escorcoll al seu establiment, fou trobat el següent: 5 pedres, segons sembla brillants, embolicades en paper molt usat; 105 pessetes en monedes de plata de 5 pessetes; 25 pessetes en monedes de dues pessetes; 25 pessetes en monedes de pesseta; 4 pessetes en xavalla; 722 pessetes en monedes de pesseta de l'últim encunyament, d'aurades; 21.990 pessetes en bitllets del Banc d'Espanya, una màquina fotogràfica sense llicència, dos anells d'or amb pedres precioses; 49 paquets de vaixel·la, segons sembla de plata; 110 quilos de cafè torrat; 200 quilos de cafè sense torrar; 18 sacs d'avel·lana de 50 quilos, aproximadament, cada sac; 19 sacs d'ametlles de 50 quilos cada sac, aproximadament; dos sacs i mig de sucre, amb un pes aproximat de 200 quilos; tres sacs de fècula de patata, de 100 quilos cada sac; barri i mig de cacau en pols; 26 sacs de carbó de cok, de 30 quilos cada sac; 25

sacs de carbó vegetal, de 50 quilos cada un; set caixons de fusta contint cristalleria i vaixel·la; 50 quilos de sabó; 274 caixes de llumins i una contenen pots de conserves.

Al domicili particular d'aquest individu s'efectuà un altre registre, i li foren trobades, entre d'altres coses, 1.435 pessetes en bitllets del Banc d'Espanya.

En un altre registre, efectuat en un magatzem situat a la barriada del Grao, carrer de Comerç, 29, foren trobats 50.000 quilos d'hiberosos en conserva; 18 caixes de pots de llet condensada; 1.000 quilos de porri, i una escopeta de caça. Aquest magatzem també és propietat de Josep Remarque.

En una carnisseria, propietat de Ramon Guanter Traver, veí de Tavernes Blanques, s'efectuà un registre, per no voler vendre canalada el droguer. Li foren trobats uns 15.000 quilos de canalada, 1.800 quilos de pernil i 60 caixes de manteguiella.

Al domicili d'aquest individu s'efectuà un altre registre, i li foren trobats 70 pots de tomàquet, 10 pernils, gran quantitat d'oli, 80 garrons de porc, 3 sacs d'arròs, 8 pots de llet condensada, 3 caixes de sabó, 2 escopetes de caça, 26.050 pessetes en bitllets i 386 en argent. — Febus.

UN XOPER LLEST

Al Clot, uns desconeguts obligaren Carles Pérez Amat, que menava un

camió, a portar-los al lloc on li dirien. El xofer, degut a la nerviositat pel fet de les amenaces, portava molt malament el volant, per la qual cosa fou substituït per un dels desconeguts que posà marxa ràpida fins arribar al carrer de Corta, cantonada amb el de Llacuna, on el camió restà aturat per manca de gasolina.

Els desconeguts hagueren d'abandonar el vehicle i el conductor denuncià el fet i pogué recuperar-lo. La manca de gasolina fou deguda a una maniobra que efectuà el propietari del cotxe perquè els lladres no se'l poguessin endur.

UN MORT

Al Dipòsit judicial de l'Hospital Clínic ingressà el cadàver d'Antoni Gomà Collet, que fou trobat en greu estat a la carretera de Perelló a Balaguer. Va morir durant el trajecte. S'ignoren a què són degudes les seves ferides.

ACCIDENT DE TREBALL

En una fabrica de cartó del carrer Consell de Cent, 603, l'obrer Manuel Paeyo Canyelles sofrí un accident, i fou portat a una clínica on morí de resultes de les ferides rebudes.

ROBATORI D'UN CAMIO

Al Passatge Canil, uns desconeguts s'apoderaren del camió propietat de la Col·lectivitat de les Aigües de Barcelona.

TREBALLA D'ARGENT

Al domicili d'Eduard Casanova, del carrer de Copons, 3, la Policia ha trobat 300 pessetes en monedes d'argent.

Esclata un nou artefacte a París, sense causar cap dany

París, 14. — Al carrer de Saint Ferdinand es produí una enorme detonació que, des del primer moment, hom cregué que es tractava d'una màquina infernal semblant a les dues que explotaren dissabte a les Federacions Patronals. Personada la policia i oberta la investigació del cas, pogué comprovar-se que havia fet explosió un artefacte de gran alarma, però completament inofensiu. L'emoció fou enorme, per estar encara fresc el record de les violentes explosions de la nit de dissabte.

D'IGUALADA

Text del document que l'Ajuntament ha adreçat al president i ministre de Justícia del Govern Central; al president i conseller de Justícia de la Generalitat; al fiscal de la República; al fiscal general de Catalunya; i al president de l'Audiència de Barcelona.

El Ple Municipal d'aquest Ajuntament, en sessió celebrada el dia 4 del corrent, va acordar adreçar-vos el següent escrit:

Amb tot respecte, però amb el desig de servir el crèdit de la Causa, i perquè no podem creure que els Governos que regulen la vida de Catalunya i de la Península, en aquests moments de lluita a mort amb totes les tendències reaccionàries del país, aprovin algunes de les mesures que succeïren a la rearguardia, ens adreçem a vos per a exposar-vos dos fets que hem de qualificar de sensillament lamentables.

Primer fet. Un conseller d'aquest Ajuntament ha estat processat judicialment "per haver detingut il·legalment un "ciutadà" i per haver-li imposat una penya de 300 pessetes pel seu alliberament". Les pessetes ingressaren puntualment a la Caixa municipal en concepte de donatiu i, per tant, resta aclarit que no es tracta d'un conseller desamparant que "treballés per ell". Així, doncs, el processament ha estat dictat pel fet de la detenció i de la presumpció penyora. Ara bé: sapiguem que el "ciutadà" que ha formulat la denúncia, és un militant actiu del Fejocisme, un xicot inconscient que les dretes feien servir de joguina i algunes vegades de valent. Era empleat municipal i fou expulsat el mes de juliol del 1936, junt amb tota els feixistes emboscats a l'Ajuntament. Com que no callava, un dia del mes de novembre, fou detingut; però, veient que més aviat es tractava d'un pobre noi, hom va preferir d'alliberar-lo mitjançant el lliurament de 300 pessetes, les quals ingressaren destinades a cobrir les despeses de guerra. Com podem veure, el tracte que se li donà no té pas res a veure amb el tracte que donen els feixistes als homes d'esquerra més modestes que s'han trobat a l'altra banda. Sapiguem encara, que, veient que el sudit "ciutadà" es trobava sense feina, l'Ajuntament l'ho va incloure a la brigada de l'atur forçat i tornava el seu treball al costat dels obrers dignes.

I bé: malgrat tot, l'home, animat per un ambient estrany que en mala hora s'ha format a la rearguardia i que acabarà per ofegar o fastigiar tot l'anfiteatre sincer, va presentar la denúncia. Li fou admesa i ara ja sabem la sentència: un antifeixista "processat" i un feixista satisfet. I mentrestant, allà al front, els nostres germans donen la sang i la vida per a barrar el pas als amics d'aquest "ciutadà" satisfet que segurament els espera per a fer la pau.

Segon fet. En una casa de la ciutat s'escolaven les ràdios faccions. Les dones de la casa eren veritables trompetes de guerra que escampaven el que era i el que no era. Finalment, un agent de la Conselleria municipal de Defensa se presentaren al domicili d'aquelles dones reaccionàries i recolliren un aparell de ràdio que encara tenia connectada la ràdio Sevilla.

Doncs bé: aquesta gent, animada pel mateix ambient de que abans us parlàvem, també ha presentat la seva denúncia i també ella ha estat admesa, i segurament també acabarà en un procés contra el conseller municipal. I vinga denúncies per l'estil i vinga processos. No! No podem creure que aquesta tasca compti amb la conformitat dels nostres governants. I per això us la denunciem, de bona fe i donant la cara, amb l'esperança que l'aturarem fulminantment.

Igualeda, 11 setembre 1937.
L'alcalde,
Pere Bertran.

(Hi ha un segell que diu: Alcaldia d'Igualeda).

La guerra contra els especuladors

Igualeda, 14. — Es objecte de vius comentaris l'afer judicial provocat per una especuladora que, per lliur condició d'agents comercials afectes al Ram de l'adoberia, aprofiten el retorn de llurs vehicles per a portar queviures que no controlen expressament per vendre'ls a qui els és plaent i al preu que volen. Per tal de tallar semblants abusos, l'autoritat municipal, amb molt bon acord, ha decidit impedir que aquesta mena de traficança puguin enriquir-se més explotant les crues necessitats del Poble. Conseqüència d'aquesta digna actitud és la retenció d'una partida de 5.000 quilos d'arròs que es trobava dipositada en un magatzem clandestí. Però el particular del cas és que les 50 saques de festinable producte van desaparèixer a la quifera, per tal —suposem— de burlar les activitats ordenadores de les autoritats populars. En conseqüència, el company alcalde passà l'afer a mans del jutge de primera instància, i instruídes les primeres diligències, han donat per resultat el retrobament dels 5.000 quilos d'arròs que s'havien fet fondre, en un altre magatzem que té a la seva disposició el delegat comarcal de Provisions.

Per tractar-se de gent de pessetes, sembla que l'assumpte donarà joc. De

«Abans que arribés l'hora de la conquesta podíem haver fugit, però ens semblà més noble romandre al nostre lloc», han escrit dos sacerdots a Angel Ossorio i Gallardo

València, 14. — Els sacerdots de Belchite han tramès al nostre ambador a París, Ossorio i Gallardo, la carta següent:

"Senyor Angel Ossorio i Gallardo.— Molt senyor nostre: La circumstància d'ésser els qui subscriuen sacerdots que exercitem els nostres càrrecs a la vila de Belchite que des d'ahir pertany a les ja conquistades per l'Exèrcit Popular d'Espanya, ens invita a prendre la ploma per a donar-vos compte de la nostra impressió del camp "roig", en el qual des d'ahir vivim.

Abans que arribés l'hora de la conquesta podíem haver fugit, però ens semblà més noble romandre al nostre

lloc per tal com res no havíem de temer i estàvem disposats a ofrenar els nostres serveis als conquistadors si els volien acceptar. Anem al cas: ¿Que havem vist a la zona de lluita sota l'aspecte religiós? ¿Com havem estat tractats? Solament els elements apassionats que, donada la intel·lectualitat d'alguns, és molt explicable (invasió de l'església, profanació d'imatges de cases particulars, etc.). Pel que fa a nosaltres, podem afirmar que se'ns tracta molt bé, malgrat que tots sabem la nostra condició de capellans i estem voltats d'atencions que continuament hem d'agrair.

Volèm que vos ho sapiguem perquè

pugueu aprofitar aquesta carta nostra per al que vulgueu i que ella sigui la prova d'agraïment que podem donar a les esmentades atencions que no es creuen a l'altra zona si no fóssim nosaltres mateixos els qui sense cap coacció ho afirmem.

Deu vulgui que arribi aviat el dia que en lloc d'anar amb exageracions conequem la veritat en tota la seva amplitud que ella segurament influirà perquè hi hagi certa comprensió i intel·ligència entre tots dos bàndols combatents i arribi com més aviat millor aquesta pau veritable que tant necessita Espanya i sense la qual no pot arribar a la grandesa que mereix.

Amb aquesta ocasió, tenen el gust d'ofrir-se els vostres afectuats (signat), Luis Donate, rector; Santiago Alegre, prevere; Lázaro Vaquero, coadjutor.

P. D. — Ensenem aprofitem l'avinentesa per a expressar la nostra protesta com a sacerdots catòlics pels actes de terror atominables esdevinguts a Belchite quan estava en poder dels nacionals, arribant-se a afusellar prop d'un centenar i mig de persones, entre elles algunes dones, sense que n'hagim sabut els motius. Oportunitatment ja vam emprar la nostra influència per a evitar, si era possible, tots els afusellaments.

EL PRESIDENT DE L'AUDIÈNCIA HA CONFERENCIAT AMB EL CONSELLER DE JUSTÍCIA

El president de l'Audiència no ha rebut aquest migdia els periodistes, car es trobava a la Conselleria de Justícia conferenciant amb Bosc Gimpera.

A la Presidència de l'Audiència s'ha rebut un telegrama del ministre de Justícia en el qual, segons les informacions que hem recollit, felicita el president Andreu per les declaracions que feu a la Premsa i s'hi solidaritza. Fa públic el ministre que està orgullós de l'actuació de la Justícia a Catalunya, així com del recte compliment de tots els empleats, i acaba dient que si, per qualsevol motiu, es veia entorpidida la seva gestió, pot assegurar que el Govern de la República està al seu costat per tal de recolzar-lo en tot allò que sigui beneficiós a la Justícia.

Segurament el president Andreu assabentat del telegrama al conseller de Justícia del Govern de la Generalitat.

A DISPOSICIO DEL JUTJAT

La policia ha posat a la disposició del Jutjat especial, Rafael Toro Madrid.

DENUNCIA PER LA DESAPARICIO DE 30 TONES DE PAPER

Els antics elements de "La Batalla" han denunciat al Jutjat de guàrdia l'agent de duanes encarregat del despatx a la frontera, d'unes 30 tones de paper que havien adquirit per a lliur periòdic i que no han necessitat en finir la seva publicació.

CONDEMNAT PER ABUSOS DESHONESTOS

A porta tancada s'ha vist al Tribunal Popular número 2 la causa contra Jesús Mesa, pel delicte d'abusos deshonestos.

La sentència ha estat d'acord amb el veredict que ha dictat el Jutjat, que ha condemnat el processat pel sudit delicte.

PROCESSAT ABSOLT

Al Tribunal Popular núm. 1 s'ha vist la causa per tinença il·lícita d'armes contra Joan Aisa, el qual ha estat absolt després del veredict d'innocència.

VISTA SUSPESA

En aquest mateix Tribunal havia de veure's la causa contra quatre processats, un d'ells en rebellia, pel delicte de falsetat i estafada.

El que estava en rebellia s'ha presentat espontàniament, per a respondre del delicte que l'acusaven, i com sigui que no hi havia qualificació fiscal per a ell, s'ha suspès la vista fins a nou assenyalament.

COM A AUTORS D'AGRESSIO

A conseqüència de l'agressió de que fou víctima a Badalona el fiscal municipal Cuevas, la policia detingué Francesc Soca Cuadrado, Isidre Andreu Pérez i Pere Fernández Corpas, els quals passaren a disposició

moment resten processats Badia, propietari del magatzem clandestí, i un tal Ober, responsable del gènere per mitjà del qual s'havia de proporcionar amb les necessàries quantitats de paper igualadi.

del jutge que enén en aquest assumpte.

TENIA SABO I BACALLA EMMAGATZEMAT

Davant el Tribunal d'Urgència número 2 ocupà el banquet Joan García Lecoona, acusat d'emmagatzemar sabó i bacalla per haver-li estat trobats diversos quilos d'aquests productes al seu domicili.

Es comprovà, durant el procés, que era per a repartir entre els seus companys de treball i que el processat no s'hi lucrava, per la qual cosa el fiscal retirà l'acusació que sostenia contra el processat, que fou posat en llibertat.

PER AUXILI A LA REBEL·LIO

Funcionà el Jurat de guàrdia contra Francesc Salvador Alcaraz, acusat d'un delicte d'auxili a la rebel·lió. Després del veredict, que fou d'innocència, el processat fou absolt. Igualment succeí amb els processats Genís Xandri i Jaume Fado Rovira, que en llurs domicilis foren trobades armes llargues.

Notícies locals

UNA SACA DE CORESPONDENCIA DE "FALANGE"

A la Central de Correus ha estat trobada una saca de correspondència de "Falange Española", que ha estat lliurada a la Policia.

ACCIDENT AUTOMOBILISTIC

A la carretera de València, a conseqüència d'una falsa maniobra, un automòbil conduït per Enric Sánchez s'estavella contra un arbre i s'incendià el motor. El conductor resultà lesionat.

La policia que acudi en auxili del xofer, en escorcollar el seu equipatge, trobà alguns documents sobre els quals el ferit no pogué donar explicacions satisfactòries, per la qual cosa un cop curat de primera intenció, quedà detingut.

COM A SUPOSATS AUTORS D'UN ASSASSINAT

Com a conseqüència de les perquisicions efectuades per la policia, després de l'assassinat de que fou víctima Antoni Fenel, al carrer de Bassagoda, la policia ha posat a disposició del jutge instructor del sudit sumari Pere Fortuny Sabatè i Josep Torres Puig, per si poguessin estar complicats en l'afer que es tramita.

DETENCIO D'UN SUPOSAT AUTOR D'UNA MORT

A instàncies d'Isabel Espin, fou detingut Josep Melenchón Diaz, acusat d'ésser l'autor de la mort del seu fill, Joan Parra, fet ocorregut a La Torrassa, fa uns dies mesos.

L'acusació la sostingué també un germà de la víctima, que assegurà, davant el Jutjat, que el detingut, amb una pistola, en un local de La Torrassa, assassinà Joan Parra.

En la seva declaració davant el jutge, el detingut ha manifestat que l'ocorregut fou que provant una pistola se li disparà, i la bala feri greument Joan Parra, ferida que li causà la mort si dispensari on fou traslladat.

ROBATORI

Al taller de mobles confederal, número 119, de la Ronda de Ricard Mella, s'efectuà un robatori de 1.400 pessetes.

CREACIO DE L'INSTITUT DE LLETRES CATALANES I DELS CONSELLS GENERALS D'INDUSTRIA

Ahír, a un quart de vuit del vespre, es reuní el Consell de la Generalitat, sota la presidència de Companys. La reunió acabà a les deu del vespre.

A la sortida coincidiren de primer Comorera, Calvet i Vidiella; interrogats pels periodistes, el primer digué que havia estat una reunió de tràmit i que s'havia acordat la creació dels Consells Generals d'Indústria.

Serra Pàmies, preguntat pels resultats del seu viatge a Aragó, contestà que havia trobat el blat suficient per a la provisió de la població, però quedaven les dificultats dels transports, que s'havien superat.

Pi i Sonyer digué que, entre altres coses, el Consell havia acordat la creació de l'Institut de les Lletres Catalanes i la dels Serveis de Cultura al Front, que serien una unificació dels diversos serveis de Edició, i Publicacions que es destinen als combatents. Preguntat si s'havia tractat de política, contestà que s'havia tractat de política general.

El conseller de Justícia, doctor Bosc Gimpera, interrogat pels reporters, digué que no tenia costum de parlar del que es tractava en Con-

seil, i que es remet sempre a la referència del secretari d'aquest, Sbert.

El President Companys paria breument amb els periodistes, als quals digué que el Consell havia estat breu, que s'havien aprovat diversos decrets i parlat dels problemes de proveïments i de política general. Afegí que Sbert facilitaria la referència de la reunió.

A un quart d'onze del vespre Sbert cridà els periodistes i els digué:

—El Consell d'avui ha estat ordinari, i s'han aprovat diversos decrets, la llista dels quals es facilitarà demà (avui). Els més importants són els de creació de l'Institut de les Lletres Catalanes i dels Consells Generals d'Indústria. No han pogut despatxar tots els consellers—afegí— perquè s'ha tractat extensament del problema de proveïments, com a més palpant, i el qual ha millorat sensiblement.

Preguntat quan hi hauria nova reunió del Govern, contestà que seria probablement a mitja setmana.

NOTICIES I AVISOS

PERDUA

Moneder de vellut negre, que contenia: dos clauers, un amb dues claus i l'altre amb quatre; el carnet de la C. N. T. a nom de Maria Larios; partida de casament a nom de Maria Larios i Josep Rovira; una ploma estilogràfica, marca Watermann; un "no m'oblidin" de plati; una navalleta de nacre; alguns retrats, i un petit moneder que contenia 87 duros i algunes monedes de xavalla.

Lliure-ho a l'Administració de CATALUNYA, Consell de Gest. 202.

AVIS IMPORTANT RADIOOIENTS

La Direcció general de Radiofusió avisa els radiodifusors que hagin canviat de domicili o de radio des del dia que van declarar l'aparell, que poden passar a fer la rectificació que convingui.

A Barcelona, les oficines per a l'esmentada declaració o rectificació de domicili dels possessors d'aparells radioreceptora, són: Fontanella, 127; Avinguda del 14 d'Abril, 594; i Plaça de la Generalitat.

Els habitants d'aquesta comarca poden fer les rectificacions que calgui als Ajuntaments respectius o a les oficines d'aquesta emissora.

CRIDA A UNS ALUMNES

Per a tractar d'un assumpte urgent es convoca per al dimecres, dia 15 del corrent, a les deu del matí, els següents alumnes de la Facultat de Filosofia i Lletres i Pedagogia, els quals hauran de presentar-se a la Secretaria de la Facultat: Angela Baró Tena, Pere Pericay, Ricard Pà Canyels, Josep M. Roca Francesc, Carme Noguero Clervo, Ricard Boixeres, Maria Teresa Closas Clivet, Margarida Socas Amorós, Jaume Balaguer, Dolores Cabré Montecorra, Guido Petriccione, Eugeni Nadal, Josep M. Corredor, Olga Diaz Castelló, Carme Pleyan, Josepa Esteve i Jaume Berenguer.

AJUT A MADRID

La "Comissió Pro Ajut. Queviures Madrid" ha organitzat, per al proper dia 19 del corrent, a les quatre de la tarda del vespre, un festival benèfic a la Casa del Poble del Prat de Llobregat, on es projectaran nines interessants pel·lícules "Noche trua noche" i "Por qué trabajar?"

NUMANCIA ERA ESPANYA

L'ESPANYA LLEIAL NO VOL ESSER NI CONILLET D'INDIES, NI MONEDA DE CANVI, NI VICTIMA PROPICIATORIA

Si un dia Espanya fos abandonada pels països que tenen el deure moral d'estar al seu costat, Europa s'estimbaria en el més horrible dels abismes

ALIANÇA

El triomf definitiu té la seva base en l'aliança de la força i la intel·ligència

El "Journal des Nations" publica el següent:

"Mussolini —malgrat la noia evident d'un fre diplomàtic imposat per la necessitat de presentar-se davant d'Anglaterra sota l'aparença d'un cap d'Estat responsable— declarà, en un discurs, que la intervenció del Govern de Roma a Espanya encara continuaria. Però Mussolini paria principalment a través dels seus òrgans de Premsa, sotmesos a una disciplina militar que exclou, no solament tota la veïtat de crítica o d'independència, sinó també tota negació d'obediència cega. Ara bé, la Premsa de Mussolini, es a dir, ell mateix, ha parlat encara més clarament.

A propòsit de Santander, mediocre acció militar portada contra una zona de territori estret, d'una profunditat de 41 quilòmetres, bloquejada pel mar, per la "no intervenció", i separada de l'Exèrcit republicà per una gran extensió de terra, la Premsa feixista italiana engegà les campanes al vol. Parla del Sòlid, delira, es llura a confessions l'abast de les quals no pot ignorar la Societat de Nacions ni les Cancelleries europees.

Mussolini ha fet les següents confessions:

Franco no existeix. El pobre, petit i gruixut traidor no és sinó un mariscal de les tribus que formen en les tropes d'ocupació estrangeres; la Premsa feixista remarca "el pes decisiu de les divisions italianes" a Santander, és a dir, quatre divisions italianes: "Littorio", "Flames negres", "Fletxes negres", "XXIII de març" i dues brigades mixtes italianes i espanyoles, "Navarra".

El pretext de l'"antibolxevisme" no té consistència de dret ni de fet. Mussolini es vanà l'any 1924, d'haver estat el primer d'establir relacions cordials amb la U. R. S. S.; l'any 1929, Mussolini i Balbo tractaren de portar la U. R. S. S. a l'"ull" de la política antifrancesca, antibritànica i antidemocràtica.

Ara el Govern de Roma paria del "pes decisiu de les seves divisions" a Espanya; Berlin ho aprova. Roma declara que anirà fins a la B. Berlin declara que l'ex és solidari.

No es tracta ja de Franco; es tracta

de Roma a la S. de N.", sense excloure el "demoliberalisme".
Per molt que es tanquin els ulls per a no veure i es tapin les oïdes per a no sentir, la situació és terriblement clara.
La guerra es desenrotlla fins avui

de Roma a la S. de N.", sense excloure el "demoliberalisme".

Per molt que es tanquin els ulls per a no veure i es tapin les oïdes per a no sentir, la situació és terriblement clara.

La guerra es desenrotlla fins avui

(Segueix a la pàgina 6.)

AL CAFE

JUSTICIA, I PAGANT...?

Aquest café al qual acodim assiduament, cada dia està més atapeït. Sembla que els barcelonins sentiu més necessitat d'agrupar-se que mai. Avui no hem pogut estar sols a la "nostra" taula. S'hi han encabint tres persones més.

Els nostres veïns habituals també estaven una mica estrets, i aquesta manca de comoditat es reflectia en la conversa.

—Les mitges tintes ho empudegen tot — deia l'un. — En aquests moments no sabem si ha estat portada a terme la Revolució, o no, i com que no ho sabem i no podem entre dues aigües, sofim la pitjor part de la Revolució, la pitjor de la no-revolució.

—No ho sé, però t'asseguro que si no fos la manca de subsistències, estaria com el peix a l'aigua.

—Perquè també ets home de mitges tintes. Però m'agradaria que em diguessis si ens hem d'atènyer als principis revolucionaris o bé als anti-revolucionaris.

—Home! Em sembla que del 19 de juliol ençà han passat moltes coses.

—Massa. Per exemple: la justícia sofrí una transformació absoluta. No actuaven els advocats, es seguia un procediment elemental i ràpid, etc. Però això era en els primers temps. Després van començar de dir que anaven a "normalitzar" l'administració de justícia i tot ha tornat a restar com abans.

—No tens raó. La Justícia és una cosa molt distinta d'abans.

—Però el qui pledeja ha de pagar igual que sempre.

—Naturalment!

—Doncs, no ho és gens de natural. La Justícia ha d'ésser un servei públic, i els serveis públics generalment no es paguen.

—Que no? Puja a un tramvia o al tren i ho sabràs.

—No facis broma. Si jo pregunto a un guàrdia urbà on és el carrer de Tantarantana o de Grunyi m'ho dirà de franc. Sense fer-me pagar res. Si es cala foc a casa, els bombers vindran a apagar-lo de franc. Si algú m'agredix i ho veu un policia, el detindrà sense que jo li hagi de pagar res.

—Directament, no. Però aquests serveis que manté l'Estat els paguem entre tots. Directament o indirectament. Els bombers i els policies i els guàrdies urbans cobren el seu jornal.

—Evidentment. Però en el cas de la Justícia, tu saps que els qui l'administren també cobren el seu jornal. I el que jo et dic és que tot i cobrant el seu jornal com un policia o un altre funcionari, joestic obligat a pagar uns drets en el cas de pledejar.

—Es que si no es fes així tots els busca-raons s'aprofitarien de la ganxa per a molestar d'altres ciutadans.

—Potser sí. Però el fet d'haver-hi algun busca-raons que pledeges sempre perquè el fer-ho no li hagués de costar res no justifica que jo, ciutadà de bona fe, en acudir al jutge per tal que em digui si tinc o no raó, hagi de pagar uns drets o unes costes.

—Es l'única manera de fer caure damunt dels qui l'utilitzen la culpa que es fa amb el tramvia o el tren. Cadascú paga el que li correspon quan hi puja.

Els que van a peu no paguen res. Però — això en règim antic; ara no ho sé — quan l'Empresa no pot mantenir el servei perquè resulta econòmicament negatiu, l'Estat li fa uns avenços o uns donatius que paguem entre tots els ciutadans. Em sembla que la comparació és clara.

—No. Originàriament la Justícia era administrada pel que en deien amigables componedors o "homes bons". Es com si tu i jo ens baralléssim i un veí o un amic intervingués en la nostra baralla per a posar-hi pau. O bé com si per a decidir qui de nosaltres té raó en això que discutim anéssim a cercar una persona que ens mereques confiança i convinguéssim que el que aquesta persona digués seria acceptat per nosaltres dos sense més discussió.

—Bé; això és cert, però l'amigable componedor o l'home bo han de viure també, i si nosaltres i uns altres i uns altres anem demanant-los parer, i ells han d'escoltar a tots i decidir, de quina manera es guanyaran la vida i menjaran?

—De la manera més simple del món. Cobren un jornal de la col·lectivitat o de l'Estat. I això és el que fan els jutges i els funcionaris judicials. D'aquí ve que jo trobi absurd que a més a més m'hagin de cobrar a mi, pledejador, unes costes.

—Això era abans, home! Ara no n'hi ha, de plets.

—Que no n'hi ha? Veuràs, digues: hi ha propietat particular o no n'hi ha?

—N'hi ha.

—Se'm reconeix a mi la propietat dels objectes, o no?

—Se't reconeix.

—Doncs, si tu em prens un objecte meu, que he de fer? (Enredar-me a bufetades amb tu? No veus que em portaran a la presó o al Tribunal d'Argència? Doncs, he de pledejar. I ja tens el cas absurd que discutim. Si reclamo el que de dret em correspon, he de pagar la feina dels qui m'ho faran tornar o no m'ho faran tornar. Si no ho reclamo, ho tinc perdut.

—Saps què? — ha demanat el més pudent dels dos companys. — Que no tinc ganes de discutir i que ara s'està una mica estret, avui.

Val més que ens n'anem i un altre dia ja en tornarem a parlar.

I se'n van anat amb un aire de mandra que era una delícia.

MARI

A CATALUNYA HI HA ACTUÀLMENT 500.000 REFUGIATS

CADA DIA N'ARRIBEN DE 6.000 A 7.000 MES

València, 14. — S'ha celebrat a la Universitat la Conferència Nacional sobre refugiats convocada pel Comitè Nacional del Socors Roig Internacional.

Ha obert la sessió el camarada Zapirain. La mesa de discussió ha quedat formada per Matilde Landa, pel Comitè Executiu del S. R. I.; Morante, d'Almeria; Pomares, d'Alacant; Regina Lago i Demetrio Mas, pel Ministeri d'Instrucció Pública i Sanitat, i Manuel Pérez, dels evacuats de Màlaga.

Regina Lago ha fet un informe relacionat amb l'evacuació infantil envers Lleuant, residències col·lectives i colònies escolars. Hi ha 159 colònies escolars amb 12.027 infants i 406 colònies de règim familiar, amb 33.121 infants, que fa un total de 45.148 infants. El propòsit del ministre d'Instrucció Pública és que molt aviat hi hagi colònies organitzades per a 100.000 infants.

Demetrio Mas ha abordat diferents aspectes de l'evacuació de la mortalitat infantil, higiene i vigilància de les orfesanes. Ja van vacunats un 80 per 100 dels infants evacuats. Després d'intervenir delegats de diverses provincies, ha parlat la Bargalló, en nom de la delegació catalana, qui esmenta la xifra de 500.000 refugiats que hi ha actualment a Catalunya, i s'agrau el problema per l'arribada en aquets dies de 6.000 a 7.000 refugiats més cada dia, procedents del Nord. A la lectura d'un ampli informe d'Enric Jiménez, ex-conseller d'Evacuació que fou de l'ex-Junta de Defensa de Ma-

dríd, ha acabat la sessió del matí.

La de la tarda ha començat a les quatre, i hi han intervingut els delegats de Jaén i Almeria. El de Múrcia i Albacete ha parlat dels 200.000 evacuats que hi ha a llurs provincies, i elegia la labor dels Comitès locals del S. R.

L'informe del delegat d'Euscadi, Jesús Miguel, és impressionant pels seus detalls sobre la invasió dels feixistes a la regió. En ell fa referència detallada de l'exode dels evacuats d'Iruia, Sant Sebastià, Bilbao i, per últim, Santander. Modest Moirón proposa solucions per a l'evacuació de Madrid, assistència dels refugiats a llurs indrets de destinació, allotjament, etc.

Per últim intervé Carlos J. Contreras, membre del Comitè Executiu Mundial del Socors Roig, el qual diu que el problema dels refugiats és un dels fonamentals a la recuperació. Fa una crida a les organitzacions i partits perquè en la campanya d'hivern ajudin el Govern a resoldre aquest problema. Els nostres combatents—diu—es batran millor si saben que llurs dones i infants estan perfectament atesos a la recuperació. Ha parlat de la cinquena columna i de la seva tasca entre els refugiats, creant el descontentament i el malestar.

La segona sessió ha acabat a les deu de la nit.

Diàriament grups de joves italians passen la frontera suïssa

No passa dia sense que grups cencers de joves italians passen clandestinament la frontera suïssa del Tésin, amb risc de llurs vides, per tal de sostreure's a la mobilització. Tots aquests joves declaren que no volen venir a fer la guerra a Espanya, perquè el poble espanyol no és enemic d'Itàlia. Desaproven unanimitat la criminal intervenció de Mussolini a Espanya. Tots ells volen anar cap a França, per tal de cercar treball. Aquests joves oïers declaren que la vida a Itàlia és cada dia més insostenible. Afirmen que, en general, el poble italià està més ben informat del que es pensa a l'estranger, sobre el

que passa, en realitat, al Món, malgrat que la Premsa dirigida feixista i la Ràdio, no donen sinó el toc de campana de Roma. Però, per tot arreu hi ha gent que escolten clandestinament les emissions de ràdio estrangeres, especialment les de Barcelona i Moscou, i després, a les fàbriques, als magatzems i als cafés, expliquen el que han sentit. Les persones que són sorpreses en "flagrant delict" d'escoltar una estació emissora espanyola o russa, són condemnades fins a cinc anys de deportació. Però la veritat acaba per obrir-se pas igualment.

BILBAO DE DOL

250 afusellaments diaris.-Han caigut metges, arquitectes, advocats, sacerdots i periodistes.-Les redaccions senceres de «La Tarde» i «La Región», assassinades.-El nombre d'obrers afusellats és espantós

L'amo del restaurant que servia els menjars als membres del Govern basc ha estat passat per les armes

Arriben a Gijón notícies de Bilbao i Santander que, tot i esperades, no per això són menys impressionants. Els facciosos, des que prengueren les dites ciutats, es venen llurant a una veritable cacera de ciutadans pacífics. Tots aquells als quals es podia acusar d'haver seguit d'alguna manera la República i molta que es mantingueren neutrals, són víctimes d'horribles venjances.

A Bilbao funcionen quaranta consells de guerra, que dicten unes 250 sentències, de mort en llur majoria. Són nombrosos els sacerdots i frares afusellats o condemnats a presidi. Entre aquests figuren dotze capellans dels batallons de "gudaris" que organitzà el Govern autònom basc i que no pogueren a temps refugiar-se a les comarques occidentals. Metges, arquitectes,

enginyers, advocats, periodistes, amos d'hotels, en gran nombre, han caigut i cauen també diàriament davant els piquets d'execució. En el que es refereix a les classes proletàries, les xifres són horribles i no s'estableixen diferències entre obrers de sindicats i partits d'esquerra i afiliats a l'organització dretista que es titulava "Solidaritat d'obrers bascs".

Un detall: ha estat afusellat l'amo del restaurant que servia els menjars als membres del Govern basc autònom quan es reunia en sessió. Per què? Per això. Per servir-los.

Redaccions senceres han mort sota els fusells facciosos a Santander i a Bilbao. Entre elles, les de "La Tarde" i "La Región". I no es cregui que totes les execucions són fetes després d'una paròdia de judici d'alguns dels

tribunals marcial que funcionen, no. Els assassinats per grups de falangistes i requetés que funcionen alladament, són continus. I ningú no té cura d'impedir-los.

Una vegada més es demostra amb evidència enlluernadora que no podem escollir. La lluita és a mort. O vençem, o morim. No hi ha cap altra solució ni cap altra sortida a la tragèdia espanyola. Ells ho volgueren així. Ells i no nosaltres. D'ençà del primer dia, assassinaren en massa. I no s'atragaven de proclamar que llurs monstruoses immolacions eren la base de llur política. El 29 de juliol del 1936, Franco deia a un corresponsal del "Daily Chronicle", de Londres: "Triomfaré encara que per a fer-ho hagi de sacrificar la meitat de la població d'Espanya". I l'agost, Queipo assegurava per la ràdio: "El 80 per 100 de les famílies d'Andalusia estan de dol. Em proposo acabar amb la llavor marxista i acabar-se".

Després de Granada, Sevilla, Còrdova, Cádiz, Huelva, Badajoz, Toledo, Galícia, Valladolid, la Rioja, Saragossa, Mallorca, Canàries, Marroc, etc., hi va haver Màlaga. Han seguit Bilbao i Santander. Per on passa Franco no torna a néixer l'herba. És el cavall d'Atila del segle XX.

I que tan sinistre personatge sigui espanyol!... Quan com a espanyols genuïns que som, fills de la mateixa terra que ell, pensem en el veredict que formularem prop del seu nom i fets les generacions futures, sentim el dolor i la vergonya que, insensible per temperament i deformació professional, no sentirà mai. Les ombres de Torquemada, Arbués, Felip II, de Ferran VII, Calomarde i Chaperón, dels capellans Santacruz i Lorente, es projecten d'una manera sinistra sobre la Història d'Espanya. Però, què són tals monstres al costat de Franco, de Queipo, de Yagüe, de Castellón, de tots els culpables que hagin mort a la nostra pàtria, en poc més d'un any, prop de mig milió d'espanyols!

L'aparell anomenat «auto-pilot»

Acaben d'introduir-se importants millores en l'aparell anomenat "auto-pilot", construït ja en sèrie, per les fàbriques Siemens, i en és tant en els avions per a llarga distància de la "Deutsche Lufthansa", com en els avions pesats de bombardeig de les forces aèries alemanyes. L'"auto-pilot" és un governall automàtic, que facilita considerablement la tasca dels pilots, i assegura, automàticament, una gran part del pilotatge. La triple activitat del pilot, a saber: el pilotatge, que dona a l'avió la direcció desitjada (governall lateral); el que serveix per a mantenir a l'altura desitjada l'aparell (governall horitzontal), i el dels plans de profunditat, que és considerablement simplificat per aquest aparell. L'any 1930, l'enginyer Boykov, de les fàbriques Siemens, ja havia aconseguit construir estabilitzadors automàtics, i l'any 1933, les fàbriques Siemens anunciaren que els treballs empresos amb la finalitat de crear un governall automàtic havien aconseguit un primer èxit. Actualment, aquest pilotatge automàtic està perfeccionat fins a tal punt que, gràcies a l'enllaç dels aparells que es troben a bord de l'avió, als dispositius del pilotatge, enllaços efectuats per via electro-mecànica, s'ha obtingut un progrés decisiu per a la construcció d'avions sense pilots, i de torpedes aèries dirigits a distància. El manteniment de l'aparell a l'altura desitjada està assegurat per una connexió del nou dispositiu al baròmetre; el manòmetre, i en enllaç amb el motor, regula la velocitat, a més d'un estabilitzador de giroscopi, que conserva l'avió en perfecte equilibri. El dispositiu es pot regular per a obtenir sis menes diferents de corbes, i, en cas d'avaria del motor, l'aparell passa, automàticament, al vol planejat.

AMUNT!

Es tot el Món el que la classe treballadora ha de salvar de les urpes fastigoses del feixisme

Les mostres de solidaritat humana i germanívola del poble suec

El poble suec és un dels que més s'ha compromentat de la significació de la lluita que el poble espanyol manté contr'el feixisme col·ligat. El proletariat de Suècia s'ha fet càrrec que nosaltres no lluitem pas tan solament per assegurar i mantenir la nostra llibertat, sinó que el proletariat d'Espanya es bat pels interessos dels oprimits i per la llibertat proletària d'arreu del Món. Atenent aquesta manera de sentir del poble suec, no és pas d'estranyar que hagin estat continues les mostres de solidaritat humana i germanívola que de diverses maneres ens ha palesat.

Ara, darrerament, el Congrés de Treballadors ha votat una contribució de 10.000 corones per ajut dels lluitadors de l'Espanya lliure. Aquesta suma — un grupat de milers de duros — serà lliurada a la Unió Internacional d'Obrers del Transport, entitat que haurà d'ensenyar-la en l'adquisició d'armament i material de guerra a trametre immediatament a Espanya.

En consonància amb aquest acord, els Sindicats Obrers de Suècia han acordat exigir de llur Govern que es separi del Comitè de no intervenció de Londres i, per contra, que faciliti el Govern de Suècia el transport de material de guerra a Espanya.

Una aportació de ben diferent ordre. En dues petites localitats de Suècia el personal ferroviari adscrit a elles ha decidit de fer-se responsable del manteniment de dos infants espanyols dels refugiats a la Llar sueca per als infants refugiats d'Espanya, instal·lada en una localitat del Migdia de França. Cada mes es farà la recapta de fons, els quals seran tramesos a la Direcció de la Llar sueca, destinada a proporcionar alimentació i roba.

Per tal de recollir aquests importants acords es celebrà a Estocolm una imponent manifestació durant la qual parlaron uns voluntaris representats per tal de refer-se de ferides sofertes als camps de batalla d'Espanya. Llur paraula i llur entusiasme abrindren l'auditori, el qual, amb nou dalt prometé no cessar en la campanya empresa d'ajut als germans d'Espanya.

Una aportació de ben diferent ordre. En dues petites localitats de Suècia el personal ferroviari adscrit a elles ha decidit de fer-se responsable del manteniment de dos infants espanyols dels refugiats a la Llar sueca per als infants refugiats d'Espanya, instal·lada en una localitat del Migdia de França. Cada mes es farà la recapta de fons, els quals seran tramesos a la Direcció de la Llar sueca, destinada a proporcionar alimentació i roba.

Torneu-nos els nostres homes

Cal confessar que el pensament expressat pel company Vidiella en unes declaracions favorables als companys empresonats per llurs actuacions decididament revolucionàries, ha estat favorablement comentat pel Poble que viu la lluita que estem sostenint contra el feixisme. Especialment de reixes endins, l'esperança en una reparació propera no s'ha cauat encara, i s'espera que les paraules dels homes representatius siguin valoritzades com més aviat millor amb una decisió ben espectacular i eficaç: obrir les cancel·les de bat a bat perquè surtin al carrer tots els empresonats que no mereixen d'estar-ho.

Suposem el Consell de la Generalitat identificat amb les paraules del conseller de Treball i Obres Públiques, i volem creure que una de les més fervents preocupacions dels primerissims de Catalunya té per objectiu la fixació de les inevitables normes conduents a la legitimització d'un desig de llibertat que tan exactament ha interpretat el camarada Vidiella.

S'ha de tenir en compte que les sotragudes que l'antifeixisme ha rebut en diferents indrets de la nostra terra tenen alarmada l'opinió que en aquests moments és l'única que pot interessar-nos. De tal manera s'ha procedit en diversos casos, que hom s'ha deixat portar pel dubte quan ha considerat la justícia que manen fer. Conneixem un cas de processament per la simple requisita d'un aparell de ràdio. Les sentències eren dues germanes de filiació reaccionària, i l'afectat per la denúncia, un company afiliat fa molts anys a Esquerra Republicana. Si fos convenient parlar, treuríem una llarga llista de greuges rebuts per gent de solvència antifeixista, per indicacions d'unes humils (?) persones de dretes que practiquen l'esport agre-

dolç de tractar de sorprendre la bona fe dels jutges destinats a fer resplendir la justícia de l'Espanya republicana...

Caldria que els qui puguin fer-ho es donessin un xic de pressa a col·lectir un afer que, si no s'arranja aviat, podria esdevenir inquietant. El Poble coneix els seus fills preferits i sap més bé que els qui vetllen per la llei, qui són els denunciats i qui els denunciants. La gent que és la carn i el nervi de la nostra gesta creu improcedent que, en plena rebel·lió franquista, germans nostres emplenin indugudament les presons mentre els addictes a la caverna somriuen per sota el nas celebrant la dissort dels més acarnissats dels seus enemics.

Causaria una gran satisfacció al Poble la promulgació d'una disposició que tornés a les seves llars els anti-feixistes separats de la lluita per unes estúpides reixes. Que les paraules prometedores dels homes responsables siguin secundades amb actes per les institucions oficials que aquells representen. Que es palesi de faiso verídica que en l'Era Nova les coses no marxen amb la fastigosa lentitud d'abans. Que després d'efectuada una revolució, els organismes revolucionaris no es vegin obligats a procedir, com si res no hagués passat, a la nova creació de Comitès Pro Empresonats!

Perquè sabem que a la Generalitat:

hi ha homes de... tanquem aquestes ratlles en la confiança de veure realitzades aviat aquestes mínimes aspiracions nostres. Ho esperen alguns centenars de famílies i la part més vital d'aquest Poble, que sap llançar-se, amb menyspreu de la seva existència, quan les forces reaccionades de la reacció amenaçen de prendre-li la llibertat i el goig de la vida.

I un bell dia aparegué el poblet de la vall...

Les belles finques del Baix Montseny són avui. Lloc magnífic de repòs per a veïns i desvalguts

Arrepenjat sobre el massís muntanyós del Montseny, un poblet amb les seves cases blanques, com si fossin coloms perduts en la immensitat del cel, ens ofereix un de tants exemples vius de com el poble es, treballador, intel·ligent de Catalunya entén la Revolució i com la realitza sense crida ni gaitana.

Aquest poblet es diu Baix Montseny. Darrera d'ell es lleven orgullosos i reptadors els pics de les Agudes i el Turó de l'Home. El seu clima és sec i benigne, i la vida es desenvolupa

silenciosament entre els xiscles dels ocellots i el clapoteig de l'aigua dels rius que reguen la vall.

Un d'aquelles "Topaze" de la vella política, ja exiliada del nostre país, havia adquirit uns terrenys, els millors, i havia construït una sèrie de finques d'habitatge, que constitueixen un goig als ulls i un lloc magnífic de repòs. La intenció del vulgar "Topaze" era de vendre-les o llogar-les, i obtenir un bon rendiment. Però no arribà a fruit de la seva obra.

Esclatà la insurrecció feixista quan es donaven els darrers tocs a les cases, i els primers trets es confonien amb les darreres martellades i cops de pala de fusters, lampistes, vidriers, paletes i moblisteres. Els militars feixistes tombaven, abatuts, davant l'impuls generós d'un Poble que vol viure dret, i les belles finques del Baix Montseny restaven soles, abandonades, davant la golaria d'alguns nous "home d'affers".

Què seria d'aquelles cases blanques com coloms sense niu? Un dia el Poble acordà donar-les una utilitat. Farien d'aquelles finques d'habitatge que constitueixen un goig per a la vista un lloc magnífic de repòs on donar acolliment als cosos mig desfectes en la lluita per la vida i per la llibertat dels valents soldats del Poble, en lloc d'ésser destinades a rebre els desvalguts i els rics.

I un bell dia aparegué el poblet de la vall amb una casa de repòs, que la Revolució els havia proporcionat. La gent del poble posà tot l'esforç perquè la seva obra servís d'exemple. Una parell encerrava les cases i els donava un conjunt que no tenien.

Enmig, una magnífica arbrada els dóna un aspecte acollidor.

Una visita a aquesta casa de repòs ens ha permès de conèixer una d'aquelles obres que els pobles realitzen amb llur esforç quan res no posa fre a llurs impulsos generosos.

Una vintena d'infermeres, entre les quals figuren set o vuit monges tornades a la vida lliure, sota llurs ves-

lites blancs, tenen cura dels desvalguts. Les habitacions, grans, espaioses, amb enormes finestres per on entra a grapat el sol i l'aire, tenen tres llits cada una, que guarden relació amb l'estil modern de les construccions. En total, un centenar de llits, tots excel·lentment disposats. Als baixos de les cases hi ha instal·lat el Consultori Mèdic o Clínica, la Biblioteca, els menjadors, la barberia, la secció de banys i dutxes, la secció d'helioteràpia, etc. De tot hi ha en aquesta magnífica casa de repòs, que constitueix un model i un orgull per als qui han sabut crear-la.

Quan hem demanat quins eren els qui tenien dret a fruit d'aquella meravella, ens han respost:

—Tot el qui ho necessita. Els qui tenen possibilitats, paguen una petita pensió. Els qui no tenen possibilitats, no paguen res. El Poble s'ha imposat, voluntàriament, el sosteniment d'aquesta obra, i hi contribueix amb el seu esforç.

Els aturen davant un grup de veïns que, sota una pins, conversen animadament.

—Aquests veïllets —ens diu la persona que ens acompanya— són del poble. Tota una vida de treball de llur executòria. Crec que tenen ben meregut el descans.

I ens refereix que, per tal que no es cansin, llurs habitacions estan en

un pavelló de planta baixa. Així no han de pujar escales.

Per entre els pins corren una infantia. Són els nens que cada dia venen a passar una estona amb ells.

En unes instal·lacions adequades, funciona una granja avícola: polastres, gallines, coloms, conills, ànecs, indolis i pavons, tot per al consum de la casa.

Encara no hi ha soldats, però aquest poblet, que té 350 homes al front, vol que quats tornin passant una temporada a la casa, fins que hagin recobrat totes llurs energies i tornin a ésser els d'abans, amb més daïer, amb més entusiasme per al treball, puix que llavors tindran una nova obligació a complir: sostenir aquesta casa de repòs, on es poguin refer els cosos malineros per la lluita.

Més que les paraules, són els fets els que donen profunditat i extensió a la Revolució. Més que els discursos i les consignes, són les obres les que donen nous camins a la vida d'un Poble que sofreix una convulsió terrible com la que sofreix el nostre.

I, heus ací com aquesta homes del Poble, senzills però d'espirit constructiu, creador, donen al Món una prova de la forma com Catalunya fa la Revolució. Una petita mostra de tot el que s'ha fet, i un a compte del que es farà.

NUMANCIA ERA ESPANYA

(Ve de la pàgina 41.)

en el territori espanyol. La nació espanyola, primera víctima europea, suposa amb totes les seves forces, multiplicades per la passió profunda, la llibertat i la independència. Després d'un any i dos mesos els invasors no poden acabar amb la resistència, malgrat l'ajut eficaç dels pòssos feixistes i de la complicitat indirecta de l'anomenada "no intervenció" que ha derrotat un Govern legítim que ha fet de Madrid una ciutat immortal.

Però, ja en els Dardaneis, es veu perillar la continuació de la guerra i el seu desenrotllament, malgrat les "insultats" d'una diplomàcia superada i atorgada, els fets han vingut a canviar la situació amb els seus caràcters brutals i clars: la frase llietaria "no tindrà lloc una nova guerra de Troia", pot traduir-se en política per "la guerra d'agressió contra Espanya no té lloc". Existeix aquesta guerra confessada i escaçada com a una nova fase de les conquestes imperials.

Cal declarar de seguida, als qui s'han espantat davant la claredat terrible de la situació que els han provocat, que s'agitaven de mig a mig.

L'Espanya lliure, legítima, traïda, no vol ésser ni consil d'Indies, ni moneda de canvi, ni víctima precipitadora. Esta decidida — Numancia estava a Espanya — a no ésser ni prems, ni esclava. Ha respectat, lleialment, la llei internacional i té el ferm propòsit de respectar-la, a condició que almenys una part d'Europa romanqui fidel a la llei moral i la respecti. Si un dia abandonessin tota la Espanya, sino la llei internacional, Europa es precipitaria fatalment en el més horrible dels abismes.

Incorporació dels reclutes pertanyents a la lleva del 1930

Ordenada per la Superioritat la incorporació a files dels reclutes, caporals, reclutes d'illa per a tot servei, d'illa per a serveis auxiliars i exclosos totalment del servei, pertanyents a la lleva del 1930, es concentraran a la Caixa de Reclutament número 25 (edifici de Dependències Militars) els dies i hores que a continuació es detallen:

- Dia 15 del corrent, a les set del matí: Districtes I i II. (Entrada per la porta del carrer A. Clavé).
 - Districtes III, IV i V. (Entrada per la porta del carrer del Parc, 2.)
 - Dia 16, a les set del matí: Districtes VI i VII. (Entrada per la porta del carrer A. Clavé).
 - Districtes VIII i IX. (Entrada per la porta del carrer del Parc, 2.)
 - Dia 17, a les set del matí: Districtes X i Badalona, Orpinanet del Besòs i Pla del Besòs. (Entrada per la porta del carrer A. Clavé.)
- Tots els reclutes pertanyents a Caixes de Reclutament situades en terrenys fàcils es concentraran també aquest dia i hora, i entraran per la porta del carrer del Parc, 2. Es recomana la presentació de la documentació militar.

Els soldats gallecs del front feixista aragonès es troben sense armament

Belchite, 14.—Hem parlat amb alguns presoners, els quals, entre altres coses, conten el següent:

En diversos pobles de la regió aragonesa es troben gran quantitat de soldats sense armament. Fa prop de nou mesos que estan destinats, però no arriben a enquadrar-se degut a existir un plec de competència promogut pel comandant militar del Ferrol.

Segons aquest, els dits soldats gallecs pertanyen tots a la Base Naval I, per tant, no podien ésser canviats de cos sense la seva autorització, autorització que ell es negava a donar perquè entenia que feien falta en els vaixells, on es pretén posar marins estrangers en lloc d'espanyols. Per aquesta causa, l'almirall comandant militar del Ferrol estigué a la presó du-

rant un mes, però quan sortí lliure i en les seves pretensions i encara dura el plec.

"Sense deia —ens ha dit un d'ells— que els roigs no tenien artilleria, ni tanques, ni aviació, ni fusells i metralladores modernes, que no es veia la bandera nacional per enllac i al únicament la de Rússia. Després, en constatar que no és així, llur alegria és més gran. Aleshores ja ens tenien simpatia perquè es parlava despectivament de nosaltres. Ara és més, perquè han vist com pertot arreu onja la bandera de la República, que som un Exèrcit potentíssim i reconeixen en aquest aspecte que els nostres soldats de la República valen per dos d'ells, perquè nosaltres lluitem sense entusiasme —afegim— i vosaltres ho feu per un ideal."

La nostra sang

Hem d'agafar una altra vegada la ploma per escriure el nom d'un altre marítim de la Llibertat, Josep Pastor, de les Joventuts Llibertàries del Poble Sec.

Recordem, i recordarem sempre, el company que fou en vida un fervent i entusiasta propulsor de la nostra ideologia llietara, per la qual es llança a la lluita des dels primers moments de la insurrecció feixista. Després acudí a terres d'Aragó amb l'afany de trencar les cadenes dels nostres germans aragonesos, i donà la seva vida en l'últim combat de Codos (Terol).

Que la seva sang vessada ens serveixi per a no oblidar mai que tanta i tanta ocupança calgué, en llur contínua lluita per la Llibertat, la Igualtat i la Justícia, que han deixat la missió de no permetre que ens ofenguin la nostra Revolució, per la qual ells ho han donat tot.

Tota junta prosseguirem llur obra, i dels capítols, solament ens resta tenir gravada al nostre cor tota llurs sacralleïta. Company Pastor, que la terra et sigui lleu.

Joventuts Llibertàries del Poble Sec

Una partida de pells seques

El Consell General de la Indústria Química ha rebut una partida de pells seques "Buenos Aires", la qual serà repartida entre les blanqueries del territori català, que reuneixin i justifiquin degudament les següents condicions:

a) Treballar per al proveïment dels serveis de guerra. Aquesta condició s'aurà de demostrar per la presentació de les comandes oficials corresponents.

b) Estar al corrent de tota mena de contribucions, tribus de l'Estat com de la Generalitat. En aquest cas les empreses particulars hauran de presentar ineludiblement l'últim rebut de la Contribució Industrial i el de l'impost sobre altra de negocis corres-

pondent, a les 30 dies de l'últim dia de juliol, a l'aprovació del Consell d'Administració de Catalunya.

Les empreses que vulguin ésser tingudes en compte en aquest repartiment, hauran de transmetre les dades anteriors al Consell General de la Indústria Química, Alfabeter, 240, per tot el pròxim dia 20 de l'actual. Les que no ho facin s'entendrà que renuncien al repartiment.

EXERCIT DE TERRA

Centre: Als voltants del Basoreu, sector del barri mediterrani d'Olesa, fou volada una mina lleial, la qual ha causat gran nombre de baixes i destruccions als rengles rebels.

Per la seva part, els rebels han volat tres mines més, que no han causat cap dany.

S'han presentat als nostres rengles dos soldats del camp feixista.

Est: A l'Alt Aragó, canoneig enemic sobre les posicions del Nuero.

Al sector de Puendetodos, tres aparells enemics han bombardejat la carretera de Jaulin.

S'han presentat als nostres rengles un comandant metge i un soldat.

Nord: Al sector de Matzoc, del front oriental d'Astúres, els feixistes han atacat, fortament ajudats per llur artilleria i aviació, amb el propòsit de tallar la carretera de Masuco a Meré i han aconseguit apoderar-se d'un túnel al sud, el qual, però, ha estat recuperat per les nostres tropes en un enèrgic contraatac.

Nous atacs enemics han estat també rebutjats.

Al nord de la dita carretera els rebels han aconseguit algunes petites infiltracions.

La insistent actuació de l'artilleria i l'aviació sobre la nostra avantguarda han aconseguit interrompre la circulació a la carretera de Masuco a Meré, el qual camí ha estat reparat aviat.

L'aviació enemiga ha bombardejat i metrallat les nostres línies de Masuco i les comunicacions a rerraguarda, especialment la carretera de Posada a Meré i la cruïlla d'aquesta amb la de Cabañes.

Les nostres línies no han sofert variació.

Al front de León l'enemic ha ocupat el túnel del Turrón i ha atacat per Lombera, Huerga i sector de Pola de Gordón, en direcció a Santa Lúcia. A l'est d'aquesta posició han estat ocupades per l'enemic la vall de Casares i la serra de Chago, al nord.

Sud: Les bateries enemigues han

canonejat les posicions de Valsequillo, del sector de Posablancos.

S'han passat als nostres rengles dos carrabiners.

Sud del Teix: Al sector de Puebla de Montalbán, davant la cota 680, ha estat hostilitat un grup enemic que es dedicava a treballs de fortificació i els ha estat obligat d'abandonar-los sense vietes.

Les bateries enemigues han disparat sobre Don Benito i l'estació d'aquest poblet. Les propietats, sobre Villar de Reina i serra Suárez.

Llevant: Durant la jornada d'ahir s'efectuà un atac propi al sector de Bureña, al mateix temps que es feia una demostració per Santa Eulàlia i se sostenia una lleugera topada a Rubielos de Cerida.

COMUNICAT OFICIAL

A desgrat dels persistents atacs enemics al front del Nord, les nostres forces continuen rebutjant-los enèrgicament

canonejat les posicions de Valsequillo, del sector de Posablancos.

S'han passat als nostres rengles dos carrabiners.

Sud del Teix: Al sector de Puebla de Montalbán, davant la cota 680, ha estat hostilitat un grup enemic que es dedicava a treballs de fortificació i els ha estat obligat d'abandonar-los sense vietes.

Les bateries enemigues han disparat sobre Don Benito i l'estació d'aquest poblet. Les propietats, sobre Villar de Reina i serra Suárez.

Llevant: Durant la jornada d'ahir s'efectuà un atac propi al sector de Bureña, al mateix temps que es feia una demostració per Santa Eulàlia i se sostenia una lleugera topada a Rubielos de Cerida.

Previa intensa preparació artillera, s'ha iniciat l'atac a Los Cabezos, havent arribat les nostres forces fins als parapets enemics.

Avui, en un encontre sostingut amb l'enemic als voltants de Bureña, s'han ocupat dues metralladores.

EXERCIT DE L'AIRE

Al nord, els nostres avions han metrallat la carretera que condueix a Masuco. També ho han fet sobre les posicions enemigues del poblet de Bures.

Els bombardejos efectuats a l'Est s'han dirigit contra la línia del ferrocarril de Terol a Calatayud i sobre Contralvo, Terol i el port de Santa Eulàlia.

Ha estat volada una línia de fortins enemiga al sector de Carabanchel

Madrid, 14.—Segueix l'activitat als Carabanchels. Dissabte, a la una de la matinada, l'enemic, que per mitjà d'escoortes havia observat els nostres treballs subterranis a la part esquerra de la fàbrica de pells, va fer de pressa i corrent una mina, amb el propòsit de fer-la volar, per tal de produir l'explosió de la nostra. Els seus treballs no van tenir èxit, car la mina quedà curta.

Tot seguit, els rebels van iniciar un nodrissim troteig amb metralladores i fusells, al mateix temps que utilitzaven els morters. Els soldats, creguts que ja havia volat la mina col·locada sota les nostres línies, van saltar les trinxeres, superant que en virtut de la seva operació ens havien replegat. Com fells es van llançar contra la fàbrica de pells, amb el propòsit de tornar a ocupar-la. Els soldats republicans van obrir foc amb llurs màquines; van funcionar els canons antitanques, i van causar grans estralls en els rengles rebels. Els dinamitaires van llançar, amb llur acostumada traça, les bombes de mà contra els individus que intentaven atacar-los.

Aquest combat va durar, si fa no fa, una vint minuts, i l'enemic, convençut de la inutilitat del seu esforç, es va replegar novament a les seves línies, després d'haver sofert moltes baixes vistes. Davant d'aquest primer intent fracassat, i amb la temença que la nostra mina volés les seves posicions d'avançada, l'enemic va preparar una altra mina

contramina, amb igual resultat advers per als rebels.

Dissabte, a les sis del matí, quan l'enemic es trobava a les seves trinxeres, ben retranyt al que l'esperava, hom va oír el soroll dels polastres elèctrics. Un segon més tard es sentia una formidable explosió. Al camp, un hotel de pells enorme privava tota visió, però hom pogué observar que hi havia una gran confusió, i es sentien crits demanant llibertat. La línia de fortins a l'esquerra de la fàbrica de pells va quedar destruïda. També fou incendiat un base proper.

A tots els Sindicats i Seccions de l'Espectacle, de la regió catalana

Posem a coneixement vostre que, segons acordi recaigut en el Ple Regional de Sindicats de la Indústria de l'Espectacle, que se celebrarà a Barcelona els dies 31 d'agost i 1 i 2 del corrent, ha quedat constituït aquest Comitè Regional de la Federació Regional de la Indústria de l'Espectacle, de Catalunya, el qual té el seu domicili al carrer de Casp, 46, tercer, segona.

Al mateix temps us demanem que, al més aviat possible, ens transmeteu les adreces de tots els Sindicats i Seccions de la regió, per a la bona feua d'aquest Comitè.

Informació orgànica

SINDICATS

PER A AVUI

El Sindicat de les Indústries Siderometal·lúrgiques, Indústries dels metalls no ferrosos, celebrarà una reunió a les 10 de la nit, a la Secretària.

PER A DEMÀ

El Sindicat d'Indústries Químiques, Secció de Vidre, celebrarà una reunió a les 8 de la tarda, al seu estatge social, Avinguda 14 d'Abel, 559, entresol.

estatge del Passeig de Pi i Margall (abans Passeig de Gràcia), 33, segon, on seran aixecats degudament totes les consultes que hom presentí.

ACTIVITAT ESPECIFICA

COMITE REGIONAL DE LA F. I. F. A. I. Es posa el començament de tota els companys que representen aquest Comitè, en Comissions o Comitès locals, que han de presentar-se aquesta tarda, a les set, a l'estatge social, Avinguda Durruti, 32, quart pis.

Hem pregat els delegats del Pla del Besòs, Granollers, Calella i Badalona que passin amb urgència per aquest Comitè, per un assumpte que els interessa.

CONFERENCIA

Les Joventuts Libertàries del Sindicat d'Indústries Químiques organitzen per a demà, dimecres, a les sis de la tarda, al seu local social, Casp, 32, una conferència que el company J. Guillaumon, delegat del Sindicat a la Federació Local, promouerà sobre el tema: "La influència de la religió a través dels pobles".

AVISOS

En el sortej d'un lot de llibres a profit de la Secció de Propaganda de les Joventuts Libertàries del Club, ha estat premiat el número 409. El possessor d'aquest número pot passar a recollir el premi a Plaça Mercat, 2. Si diuete el terme de 30 dies no ha estat recollit, passarà a la biblioteca.

L'Agrupació Anarquista "Els d'Albir i els d'Avui" posa al coneixement dels Sindicats Anarquistes Joventuts Libertàries i tots els militants que desitgin exemplars dels text de la conferència pronunciada en aquesta Agrupació pel company M. Briones, per passar pel nostre estatge social, Corta, 610, on els serà lliurat.

CONCERT BENEFIC

Amb motiu de celebrar-se als Magistres Jorda una exposició de dibuixos, a les 8 de la nit, a la Creu Roja dels alumnes dels Grups Escolars de Barcelona, demà, dimecres, a dos quarts de dotze del matí, tindrà lloc en el suau establiment un gran concert a càrrec de la Banda Simfònica de la institució, que dirigit el mestre Antoni G. Cabrer. El programa és excel·lent i l'entrada serà pública.

ATENEU CULTURAL I J. LL. DE GRACIA

Hem convocat a l'assemblea general que tindrà lloc el dia 15 del present mes, nou de la nit, al local social. Es recomana la puntual assistència per la importància dels assumptes a tractar.

LA F. I. F. A. REFUSA LA CONSTITUCIO D'UNA FEDERACIO ESPANYOLA DE FUTBOL EN EL TERRITORI DOMINAT PELS FACCIOSOS

Si Alemanya i Itàlia demanessin per a jugar amb els «nacionalistes», els diríem: No

Recentment ha tingut lloc a San Sebastián una reunió entre elements interessats, per tal de prendre l'acord de dirigir-se a la Federació Internacional de Futbol Associació, demanant que els fos concedit el dret de constituir una nova Federació Nacional de Futbol, en vistes a poder concertar encontres internacionals. Sembla que els reunits mostraren la possibilitat que un equip de l'Espanya dominada pels rebels podria jugar amb els equips representants del Portugal, d'Alemanya i d'Itàlia. Els reunits es constituïren tot seguit en una mena de Comitè, per tal de gestionar tot allò d'interès, i hom procurà fer arribar a mans del president de la F. I. F. A. la petició esmentada.

Millor del que nosaltres podríem exposar als lectors la situació i orientació de l'equip, detrem a la paraula de Juli Romet, president de la Federació Internacional, la tasca de fer-ho:

"L'atenció de la F. I. F. A. ens ha estat cridada sobre la situació de la Federació Espanyola de Futbol. Algunes de les seves decisions darrerres es troben en contradicció amb els Estatuts dels quals ens regim."

L'interlocutor de Rimet diu: "Us volem referir als matxs de l'equip de Bascònia en terres de la

U. R. S. S. i de l'equip del Barcelona en els Jocs Populars?"

I Rimet va respondre:

"Justament, això. Gestionadora del Futbol Espanya, la Federació Espanyola no pot nuar relacions fora de la F. I. F. A. Atenció, però, l'actual estat de coses, hem decidit esperar i observar aquesta actitud expectant, mentre durin els esdeveniments que trasbalsen la Península.

El Comitè Internacional està sense nous de Duran, president de la F. I. F. A., però està en comunicació escrita amb Ricard Cabot, secretari general, qui continua habitant Madrid i la signatura del qual ens és ben coneguda i representa la millor garantia. Per a nosaltres, la F. I. F. A. continua existint i no hi ha cap raó major que faci que aquestes relacions hagin d'ésser interrompudes. I he d'afegir que els matxs continuen jugant-se normalment a Catalunya, el mateix que a la província de València.

"Em volem dir, company president, com la proposició de San Sebastián us és perjudicada?"

"De cap manera d'una falsó oficial. Això no vol dir que darrerament no hagi rebu' una lletra per la qual hom em feia saber la constitució d'una Federació dissident. Aquesta lletra l'he tramesa al secretari, a Zuric,

és a dir, al Dr. Schincker, qui l'ha "escorreguda" a la "camisa" espanyola. Això és tot.

"I si la filiació us en fos demanada?"

"No l'acceptariem. El cas ni tan sols pot ésser posat a discussió en el Consell. La F. I. F. A. no reconeix ni una Federació dirigida en un país. No som pas nosaltres, esportius, que haguem d'anticipar-nos als esdeveniments. De cap manera no volem córrer el ridícul que hom cregui que volem donar lliçons als Governos.

"Una nova pregunta, company president. En el cas que Alemanya i Itàlia ens demanessin l'autorització de trobar-nos amb els nacionalistes, què respondríeu?"

"No. Impossibles.

"I si per raons "superiors" aquestes nacions haguessin d'obrir una ordre d'intercanvi de 1.ªs autoritats polítiques?"

"La Federació Internacional sabria prendre, en el cas, les responsabilitats. No es pot pas ésser esclau de les idees, siguin les que siguin, quan es tracta d'administrar l'esport.

Després del que precedeix, no ens cal ni el més lleuger comentari. L'organisme de San Sebastián sap a què atèndre-se sobre les seves possibilitats internacionals.— P.

LA CURSA CICLISTA «GRAN PREMI DE LES NACIONS» HA ESTAT GUANYADA PEL FRANCES COGAN

Cañardo abandonà la competició

Diguem, per a encetar aquesta nota, que la cursa era individual i contra el rellotge. Els participants es trobaven distanciats, a la sortida, per quatre minuts. La distància era de 140 quilòmetres, i l'arribada, al Velòdrom de Buffalo.

El resultat fou el següent: Primer. P. Cogan, francès, 142 quilòmetres, en 3 hores, 44 minuts i 30 segons.

Segon. Archambaud, francès, 3 h. 45 m. 48 s.

Tercer. Speicher, francès, 3 h. 46 m. 26 s.

Seguïxen Schulte, holandès; Rossi, italià; Antonin Magne, francès; Galateau, francès; Bouts, alemany; Mithonard, Jesueur, etc., etc.

Quatre dels participants, entre ells Cañardo, han abandonat la competició.

Caracciola ha guanyat el Gran Premi automobilista d'Itàlia

Damunt el circuit de Lìorna s'ha corregut la més important prova de l'automobilisme — velocitat — italià. Heus ací el resultat de la cursa:

Primer: Caracciola, "Mercedes", 2 h. 44 m. 54 s., a un promedi horari de 131'310 quilòmetres.

Segon: Lang, "Mercedes", a menys d'un segon.

Tercer: Rosemeyer, "Auto-Union", 24 h. 46 m., 19 s.

Cartellera d'Espectacles

el cinema

SEMANA DEL 13 AL 19 DE SETEMBRE

ARNAU i BROADWAY. — Entre esposa i secretària. Madre de Artolesas. Asses de la F. I. F. A.

PUBLIC CINEMA

4 Dibuixos en negre. Ineluctables de Hollywood, Espanya al dia.

el teatre

FUNCIONS PER A AVUI, NIT, A LES 10, I DEMÀ, TARDÀ, A LES 3, I NIT, A LES 10.

L'Alemanya vol posseir l'estadi més gran del Món

Efectivament. A la ciutat de Nuremberg ha estat posada, dijous darrer, la primera pedra de la magna construcció. Queicom "kolossal", ben en consonància amb els dissenys de grandesa i de fastuositat en què tan excel·leix el "führer".

Heus ací alguns detalls sobre aquesta obra. Tindrà una llargada total de 540 metres, per una amplada de 445 i una alçària de 82. Aquest immens Estadi podrà contenir 450.000 espectadors.

L'arena, el camp d'esports, pròpiament dit, amidarà 380 per 150 metres. L'arquitecte que ha tractat els plans ha disposat l'acomodament del públic en cinc plantes. El recinte serà dominat per altes torres, al cim de les quals figuraran els emblemes del Reich. Per a donar idea de la grandiositat d'aquesta obra, afegirem que els aligots imperials, que hi haurà en aquestes torres, amidaran 15 metres.

RESULTATS DELS PARTITS DE LLIGA COMARCAL CATALANA QUE ES VAN JUGAR DIUMENGE

Avenc, 7 — Badalona. 1. Horta, 3 — Gràcia. 0. Manresa, 2 — Mollet. 1.

Frontó Novetats Demà, dimecres, tarda, a dos quarts de cinc, a pala: ROBERTO - QUINTANA II contra RUBIO - AGUIRRE

POLLORAMA. — Companyia de drama català. Nit, 1 demà, tarda i nit, "Més enllà de l'amor".

ENCONTRES AMISTOSOS

Espanyol, 3 — Santboià, 0

Aquest matx, com anunciarem disabte, fou un encontre matinal i la seva primordial finalitat era la d'entrenar l'equip campió de Catalunya, en vistes a la temporada.

L'equip vencedor s'arreglarà de la manera següent:

Ruiz, Pardo, Tuel, Cortés, Sans, Cardús, Carillos, Samuel, Vila, Royo i Bosc. A la segona part hi van haver alguns canvis en l'arreglament.

Arbitrà Castro, sense pena.

Vic, 3 — Granollers, 0

Durant la primera part, Rierola ha aconseguit el primer gol del Vic, i Peiró, en una jugada dissortada, ha marcat contra la seva pròpia porta.

A la segona part Ricart ha augmentat el marcador a tres punts.

Arbitre Solà. Equip:

Vic: Portabella, Cortés, Blai, Garriga, Soler, León, Vancells, Rierola, Ricart, Serra i Terramunt.

Granollers: Zamora, Hernández, Peiró, Vilaplana, Carpena, Franquesa, Solsona, Burgalés, Solà i Guix.

Hospitalet, 2 — Júpiter, 3

A la primera part, Paco ha marcat dos gols pel Júpiter. A la segona, Garcia ha marcat pels locals, i Ferrer, de "penalty", ha establert l'empat a dos gols. Finalment, Laborda ha assolit el gol de la victòria, pel Júpiter.

Arbitre, Armengol. Equip:

Hospitalet: Montroig, Blanc, Roca, Merino, Mas, Xaco, Ferrer, Farraco, Marcelino, Garcia i Vergés.

CULTURA

CONFERENCIES D'AVIACIO

El Servei d'Expansió Aeronàutica de la Secció Motors de la F. A. E. E. T., d'acord amb el Consell d'Assessorament Tècnic, dona coneixement a les seves activitats fent que tothom, especialment els tècnics i aficionats a aquestes qüestions, puguin copiar els temes apassionats i el febre progrés aeronàutica, a través de la paraula autoritzada de dos valors que són especialment coneguts de tot aquest àmbit formidable de noves promoció.

Es per aquest motiu que aquesta Secció prega l'assistència a les conferències que, sota els temes de "Divulgació aeronàutica" i "Els motors Diesel aplicats a l'aviació", desenvoluparan els capítans Ferran Medabala i Antoni Marín, respectivament, els dies 18 i 23 del mes que som, a un quart de vuit de la vetlla, a la sala d'actes de l'Escola del Treball.

Escola de Militants de Catalunya C. N. T. - F. A. I.

Curs de lliçons per a la setmana entrant, a les set en punt del vespre: Dimarts. — "Què és un Consell Municipal", per Francesc Isgleas.

Dimecres. — "La C. N. T. i la F. A. I. i la Cultura", per Joan Puig Elias.

Dijous. — "Els treballadors del Món i la tragèdia espanyola", per Manuel Pérez.

Divendres. — "Història de la Civilització: fets de la Història Universal", per Menéndez Caballero.

Dissabte. — Exàmens i controvertibles sobre els temes tractats anteriorment.

Aquestes lliçons es donaran al saló del pis principal de la Casa C. N. T. - F. A. I., Via Durruti, 32 i 34.

Joventuts Libertàries CONVOCATORIA URGENT

Es convoquen, amb caràcter urgent, totes les Locals i Comarcals de Catalunya, al Ple que tindrà lloc el vinent dijous, dia 18, a les deu del matí, al saló d'actes de la Casa C. N. T. - F. A. I., Via Durruti, 32 i 34.

Els delegats hauran de portar acords concrets sobre el particular plantejat en els informes que hauran rebut d'aquest Comitè Regional.

Comitè Regional de Joventuts Libertàries de Catalunya

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

REDACCIO, ADMINISTRACIO

I TALLERS:

Carrer Consell de Cent, número 202

Telèfons: { Administració. 30293
Redacció 30327
Tallers 32571

ANY I

Barcelona, dimarts, 14 de setembre del 1937

NUMERO 178

Hem de vèncer o hem de morir

Si fóssim vençuts, desapareixeria Espanya... La nostra sola línia de retirada és el cementiri

Les operacions realitzades a l'Est per l'Exèrcit republicà han tingut un abast que no esperava pas el comandament feixista. Cregué en ofensives demostratives, no en atacs a fons. En veure que avançàvem des de Zuera al sud de Belchite, és a dir, que ens llançàvem sobre un sistema defensiu formidable, fruit d'un any de treballs assidus i intel·ligents de camuflatge, donà per fracassada la nostra temptativa. I cal convenir que el seu optimisme estava justificadíssim. Sobretot al sector Pina-Belchite les línies dels rebels eren d'una fortíssima que feia difícilíssima tota empresa d'expugnació frontal. A Pina ocupàvem el poble, però calia passar l'Ebre per tal d'arribar a l'estació. I des d'ella a Belchite es succeïen les altures atrinxerades i artil·leries, les cases de camp convertides en búnquers, els pobles transformats en ciutadelles. Quinto i Belchite, especialment, semblaven inexpugnables. El formigó armat, la briquejada de fang i palla, la biga de ferro, havien estat utilitzats profusament. Llarga soterrania posaven en comunicació els més sòlids edificis. Innombrables nius de metralladores, hàbilment dissimulats, impedien tota aproximació perillosa d'una infanteria hostil.

El nostre comandament no es deixà intimidar per tanta i tan greus obstacles. Disposava de brigades i divisions aguerrides i maniobreres i les emprà amb energia i intel·ligència. La seva marxa vers l'oest cobrí una co-

marca de gairebé mil quilòmetres quadrats. Per la dreta tallà a Zuera el camí i el ferrocarril de Saragossa a Oca i amenaça, de molt prop, la primera de les diles ciutats. Pel sud creixí passà l'Ebre, ocupà l'estació de Pina i l'ermita de Bonastre i arribà a Mediana. Per la seva esquerra envoltà Quinto i Belchite i va impedir que les seves guarnicions poguessin escapar-se.

Quinto caigué primer. Belchite es va defensar amb més tenacitat. El cap dels seus defensors, Sanmartín, havia fugit, però el que el va reemplaçar, Santapani, encoratjat per les ràdios de Saragossa, que li prometien ràpid socors, i per la presència i activitat de l'aviació italo-alemanya, que bombardejava les nostres columnes obstinadament, aguantà l'assalt i es va resistir després a la Catedral, a l'Ajuntament i a alguns altres llocs. Cal dir que poguérem prendre abans la ciutat, però que no ho fèrem per raons d'humanitat que els rebels no comprendran mai.

Hi havia més de sis mil persones no combatents a Belchite i volguérem salvar-les. I les salvàrem en la seva immensa majoria, i així venírem, amb tan noble procedir, els 400 homes i dones d'esquerra afusellats allà pels facciosos des del 18 de juliol de l'any passat. Quina millor manera? La República no pot limitar la barbàrie dels seus enemics. Es deshonraria si ho fes.

Els rebels escometien per Mediana, un es lluità amb fúria. La nostra línia

se sostingué brillantment. La columna feixista no pogué avançar, i Belchite, mancat d'auxili, sucumbí i de tots els homes que la guarnien sols en quedàven uns sis-cents, que foren fets presoners i enviat a la reraguarda. I així acabava, amb una esplèndida victòria, la primera fase de la nostra ofensiva d'Aragó.

Més avall, al sector de Terol, un s'arrugien el nostre nou exèrcit de llevant es lluità amb duresa i aconseguí apreciables avantatges tàctics. I, sobretot, aconseguírem que no sols no pogués l'adversari sostenir forces d'aquella zona per a dur-les més al nord, sinó que l'obligàrem a enviar reforços considerables.

Quina són els plans del comandament feixista? Aquest no renuncia a completar el seu domini del Nord, i conserva, enfront dels asturians lleials, nombrosos elements de guerra. Una de les seves columnes avança pel litoral i ha ocupat Llanes. Altres pressionen per la zona muntanyosa oriental, en direcció a Cangas i pel sud. La situació dels brans defensors d'Astúries és molt crítica. Les seves posicions dels voltants d'Oviedo estan greument amenaçades. El veu que l'enemic posa tot el seu alany a ocupar Gijón i Aviles per tal d'encercler-los a la zona minera. Desgraciadament no les pot auxiliar d'una manera directa, sinó amb alguns avions. Són víctimes de la fatalitat geogràfica, a la qual devem principalment les nostres dífícils del Nord.

La seva intervenció permeté que se les encalçés amb crueltat i èxit. Són herois i màrtirs, i han acceptat el seu trist destí amb una serenitat estoica, digna de totes les admiracions. El darrer acte del drama nòrdic ha començat ja. I no ens equivoquem en dir que serà d'una grandesa shakesperiana.

Als fronts del Sud hi ha hagut i hi ha operacions interessants. Fracassà la temptativa rebel contra les nostres línies extremenyes, començada molt espectacularment, i segons sembla, per nombroses tropes. Nosaltres vàrem respondre pressionant cap a Peñarroya, on obtinguérem avantatges d'alguna consideració i realitzàrem després diversos contraatacs. A la província de Granada fèrem demostracions sobre Guéjar-Sierra i Orgiva i lluitàrem amb nodrits contingents de moros i guàrdies civils, als quals ajudava l'aviació.

Cal esperar en aquesta zona noves activitats bèl·liques. Té molta importància per a nosaltres i per a l'enemic.

Suposem que Roso i Bastico, mentors estratègics de Franco, creuen que ja han resolt el problema militar del Nord i que arriba el moment de pensar en nous plans. Disposaran, no s'ha de negar, dels elements acumulats de Navarra i Galícia. On els concentraran? Ja sabem que una part d'ells ha estat dirigida cap a Aragó. Per a resistir? Per a atacar? On anirà la resta?

Hi ha diverses versions. La més acreditada és la que atribueix a l'adversari la intenció de menysprear, provisionalment, els sectors centrals per tal de dedicar tot el seu esforç a una vasta maniobra.

Il·lusions? Divagacions? És possible i probable. Però els rebels estan enpenysats pels seus imperioses ansos euro-peus, que els exciten a acabar aviat i a evitar una segona campanya d'hivern. Si operen a Andalusia o a Extremadura, no podran aspirar, encara que els somrigui la fortuna, sinó a triomfs parcials, dels que no decideixen i que qualsevol falla pot transformar en desfet. Solament el front de Madrid i el d'Aragó ofereixen probabilitats d'accions decisives. Que

en aquestes fronts nosaltres tenim els nostres millors elements d'atac i de defensa? Sí. Però per això demanen a Hitler i a Mussolini més material i més homes.

Els rebren? Quan aparegui aquest "Butlletí" s'inaugurarà la nova reunió del Consell de la Societat de Nacions i la Conferència de la Mediterrània. Rússia ha dirigit a Itàlia una nota digna i enèrgica en la qual la fa responsable, amb proves aclaparadores, del torpedinament de dos dels seus navilis de comerç. L'horitzó internacional apareix més carregat de núvols que mai.

Fa un any que resistim la coalició monstruosa del feixisme interior i la intervenció estrangera. No hem estat

vençuts. Hem sofert cops feixucs, però hem pogut parar a temps aquells que podien haver estat mortals. I malgrat tot, el nostre optimisme s'alerna, a mesura que es perllonga la lluita. Aixecarem la nostra veu a Ginebra per tal que els pobles ens sentin i s'avergonyeixin. I redoblaurem la nostra energia sobre el sol de la pàtria. No tenim opció. Com digné Alvarez de Castro als defensors de Girona, la nostra sola línia de retirada és el cementiri. Hem de vèncer o hem de morir i vèncem, perquè els pobles no miren. I si fóssim vençuts, desapareixeria Espanya.

(Del Butlletí desenal de l'E. M. de l'Exèrcit de Terra.)

PERFELS

LLUITA DE TENDENCIES

La U. G. T. passa per un tràngol de fons. La lluita de tendències que es perfilà públicament després de la insurrecció d'octubre del 1934 dintre la Unió General de Treballadors i del Partit Socialista Obrer Espanyol, ha adquirit als nostres dies un abast d'importància nacional, sobretot d'ençà de la dimissió del Govern Largo Caballero. Ultimament, l'Executiva Nacional de la U. G. T. ha procedit a l'expulsió de diverses Federacions Nacionals d'Indústria.

Possiblement, ni mitja paraula no hauríem dit arran del plet ugetista, si alguna mala llengua no hagués afirmat, de paraula o per escrit, que la U. G. T. estava joiosa d'aquesta divisió, puix que esperava treure'n profit. Sortosament, en els medis confederals hi ha decència i mai no hem estat deixebles d'aquella escola, tan volguda pels dogmàtics i els absorbents, que té com a preceptes bàsics aquestes cíniques parantes: "Divideix i venceràs" i "Els mitjans justifiquen el fi". Tenim consciència de classe per dret propi, i la nostra preferència, francament expressada per la esquerra de la U. G. T. i del P. S. O. E., no significa altra cosa que coïncidència en l'apreciació de determinats problemes del moment.

A més, per bé que hom ens consideri profans en la interpretació dialèctica dels fenòmens político-socials, entenem que aquests estats de força entre dues tendències antagòniques dintre una organització política o sindical representen un moment de tempteig, de nova fixació de directrius, d'orientacions progressives o regressives segons triomfi una o altra tendència. I, davant la commoció de les presents circumstàncies, res no té d'anormal que semblant lluita prengui un tomb decisiu, de vida o mort. Per tant, ni de tort ni de través no podem concebre de feixistes ni els uns ni els altres—moderats i extremistes—, ni podem ni havem d'enfonsar llurs desacords en benefici nostre. Nosaltres mai no serem tan ences o tan malvats com ho són d'altres per afirmar que Largo Caballero i els altres excoïncidència caben venuts al feixisme.

Fora més agradós, certament, no haver d'arribar a extrems d'aquesta mena i poder, planerament, arranjar les diferències d'interpretació i de tàctica que distancien ambdues tendències; però els grans grups humans, quan giren entorn d'un ideari de renovació i en el seu si es dibuixa més d'una direcció política, forçosament cal fusionar-les, relacionar-les, o bé, en darrer terme, imposar-ne una, la que sigui, en detriment de la que resti a segon lloc. No hi ha altra alternativa.

Signi quina sigui la tendència que en última instància pugui prevaler en els rengles de la U. G. T. i del P. S. O. E., fem vots perquè del seu resultat surti vigoritzada la unitat antifeixista del proletariat ibèric. No desitgem res més.

J. Anselmo

La segona lliçó d'Astúries

Es impossible de mantenir la impassibilitat quan el perill va filtrant-se per les esletxes de casa nostra. Impassibilitat és indiferència, i indiferència vol dir adhesió i conformitat als procediments i a la política del Feix.

Són massa les vegades que, a contracor, ens hem hagut d'empassar la saliva. Per forta que sigui la raó del poble antifeixista, en certes ocasions més ho ha estat la brutalitat organitzada dels mercenaris de Hitler i Mussolini. La miserable comparsa de rifenys, alemanys, italians, irlandesos i espanyols mai paria, en els llocs més negres del mapa d'Espanya, ha tingut la detestable virtut de pensar més que el noble esforç d'aquells germans nostres que han donat tota la sang en defensa de la llibertat.

No es cregué, però, que ens envaïxí el pessimisme. Nosaltres, com tots els homes conscients, en aquesta hora solemne portem arrelat al cor el propi de triomfar o morir. Sabem que la vida no interessa quan les seves essències són xubatrades. Viure ofes, humiliat i al marge de la dignitat humana, és quelcom que només poden resistir els eunucs, els infel·lics que s'han deixat quadrificar el cap i buidar l'ànima, a l'exemple del soldat alemany. Es així com sentim i pensem: però per més que el Centre, Andalusia i l'Aragó ens encoratgin, per bé que els combats que es lluren en aquests fronts ens trametin el resso de la victòria, no podem deixar de pensar en el Nord, on tantes vides de germans cauen covardament apunyalades, on resta la nostra estimada gent d'Astúries defensant-se sola — altra vegada sola! — de la fúria assassina de la reacció euro-africana.

Què pot fer-se per ajudar eficaçment el poble astur? No ens ficarem en disquisicions d'ordre militar: ni hi entenem, ni és aquesta la nostra feina. Existeix un Ministeri que ha de tenir cura de l'afar amb tota la sollicitud i afecte. Unicament, ens sembla que la reraguarda podria fer aportació d'una gran voluntat, d'una gran capacitat de sacrifici, sobretot, respectant el dolor dels nostres homes del Nord i de tota l'Espanya esclava acabant les miserables disputes, treballant intensament per la guerra, resignant-se quan el fill entra en files i davant de l'apat que fuig.

Ja en el 34, d'Astúries va venir la Hum. Quan act era impossible d'entendre'ns, aquells companys, eliminant egoïsmes de partit i posant tota la cura a la graella, van sostenere de les grapes d'un govern reaccionari aquella regió tan rica i tan seva. I ara, quan malden heroïcament, ferament per a deslliurar-se per a sempre més per segona vegada, es troben de cop envoltats per un mur de ferro i foc que els amenaça amb estreney-se, amb encloure'ls per tal que restin a la merce de la repugnant xarxa enviada i servidura del feixisme internacional.

Malgrat tot, Astúries resistirà — aquells companys ho han dit — fins el moment del traupàs o de la victòria. És la regió heroica del 34, és la terra de la Revolució, de l'esperit lliure. La lliçó que va donar-los en aquell famós octubre va ésser formidable. Esperarem els espanyols lliures que el poble astur ens avergonyeixi per segona vegada?

Material i bones a Astúries; pensar, treballar, agermanar-nos en benefici d'Astúries. Tot perquè l'ombra negra del Nord s'esvaeixi i els amics d'aquelles latituds puguin pregonar, junt amb nosaltres, el deslliurament absolut de la magnífica Ibéria.

Companys, el Nord reclama de nosaltres. Per ell i per la llibertat del Món, cal fer tot el que es pugui.

JOAN DEL PI